

Propagowanie totalitarnego ustroju państwa

Wyrok
Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu - II Wydział Karny
z dnia 7 marca 2013 r.
II AKa 398/12

Teza

Propagowanie w rozumieniu art. 256 § 1 KK może być kierowane zarówno do osób, które są już przekonane do negacji demokratycznego ustroju państwa i pochwalają ustrój totalitarny, gdyż w tym wypadku utwierdza te osoby w swoich poglądach, jak i do osób, które sprawcy chcą przekonać do swoich antydemokratycznych idei.

Teza redakcyjna Legalis

Argumenty prawne - ważne fragmenty uzasadnienia

„W doktrynie i orzecznictwie wielokrotnie dawano wyraz temu, że przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 KK) jest przestępstwem formalnym, a zatem do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania itp. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. „Zorganizowana grupa przestępcza” powinna składać się nie mniej niż z trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Nie jest przy tym wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna, ani niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak szczegółowe określenie zasad przynależności, staż członkowski, sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie itd. (por. wyrok SN z dnia 16v stycznia 2008 r. sygn. IV KK - 389/07 oraz postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2006 r. sygn. IV KK - 300/06 - OSNwSK rok 2006, nr 1, poz. 2551; a także wyrok SA w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 r. sygn. II AKA-257/03 - Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2004, z. 4, poz. 41 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 20 października 2006 r. sygn. II AKA - 174/06 - Prokuratura i Prawo - wkładka rok 2007, nr 7-8, poz. 38). Chociaż „zorganizowanie” polega na w miarę stałym jej składzie, to nie wszyscy członkowie grupy muszą uczestniczyć w popełnieniu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc niezbędnych dla przechowywania skradzionych przedmiotów, rozprowadzanie ich paserom (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 r., sygn. II AKA - 257/03, Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2004, z. 4, poz. 41). W doktrynie i orzecznictwie akcentowano także, że grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu „zorganizowania” tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy (wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. II AKA - 184/00, Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2001, z. 1, poz. 26; podobnie wyrok S.A. w Łodzi z dnia 24 stycznia 2001 r., sygn. II AKA - 240/01 - Prokuratura i Prawo rok 2004, nr 5, poz. 26, a także Z.Ćwiakalski (w:) A.Barczak-Oplustil, G.Bogdan, Z.Ćwiakalski, M.Dąbrowska-Kardas, P.Kardas, J.Majewski, J.Raglewski, M.Rodzynkiewicz, M.Szewczyk, W.Wróbel, A.Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 KK, Zakamycze, 2006, wyd. II - tezy do art. 258 KK). Zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw. Nie jest grupą zorganizowaną grono znajomych, którzy odnawiają kontakty tylko dla dokonania doraźnej przestępczej akcji (np. transakcji handlowej). Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie

łączy ich żadna struktura (wyrok SA w Krakowie z 21 marca 2001 r., II AKa 28/01, KZS rok 2001, z. 4, poz. 26). Jeżeli zatem zorganizowanego charakteru grupy przestępczej w myśl art. 258 KK nie przekreśla to, że jest ona zorganizowana również pionowo, to znaczy, że nie wszyscy członkowie takiej grupy muszą być bezwzględnie „wewnętrznie podporządkowani” kierownictwu grupy, to uprawniony jest wniosek, że członkami zorganizowanej grupy przestępczej mogą być także sprawcy, którzy mają świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, akceptują jej cele i swoją w niej rolę, lecz niekoniecznie stoją na pozycji podległej wobec kierownictwa grupy. Rola takich sprawców może być na tyle istotna dla grupy przestępczej, że akceptują pozycję takiego członka, nawet jego pewną autonomię, gdyż jest niezbędny dla działalności przestępczej grupy.”

Patrz podobne

„Z samego faktu identyfikowania się oskarżonych ze środowiskiem neonazistowskim, skinheadowskim lub grupami kibiców piłkarskich nie można jednak łączyć istnienia zorganizowanych grup przestępczych. Aby to stwierdzić potrzeba realnych przesłanek wskazujących na istnienie więzi, które penalizuje art. 258 KK. Jeżeli chodzi o subkultury o charakterze neonazistowskim, skinheadowskim lub subkultury subkultury grup kibiców piłkarskich, to popełnianie przestępstw (nawet groźnych) przez sympatyków tych grup, w tym przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu, wcale nie musi świadczyć o istnieniu zorganizowanych grup przestępczych.”

Patrz podobne

„Z tych powodów nie mogły zostać uwzględnione zarzuty apelacji Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia - Starego Miasta, kwestionującego ustalenia faktyczne Sądu I instancji o braku dowodów na zaistnienie przestępstw z art. 258 § 1 i 3 KK. Pojęcie „zorganizowania” z art. 258 KK odnosi się bowiem nie do sposobu popełnienia przestępstwa lub przestępstw, nawet najbardziej wymyślnie przeprowadzonych, z ustalonym podziałem ról poszczególnych sprawców, lecz do grupy, utworzonej, by przestępstwo popełnić. Nie chodzi o zbiorowość ludzi, np. złączonych poczuciem wspólnoty uczestników subkultury, lecz o strukturę utworzoną, by popełniać przestępstwa. Nie ma znaczenia „skomplikowany” charakter czynności sprawczych, bo grupa zorganizowana może działać w prostym schemacie zachowań (por. wyrok S.A. w Krakowie z 16.12.2010 r. sygn. II AKa - 223/10 - Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2011, z. 4, poz. 36).”

Patrz podobne

„Oceniając zasadność stanowiska Sądu I instancji, na wstępie należy stwierdzić, że przestępstwo opisane w art. 257 KK (znieważenie albo naruszenie nietykalności cielesnej) ma charakter wieloodmianowy, a czynność sprawcza polega na publicznym znieważaniu albo na naruszaniu nietykalności cielesnej. Interpretacja sformułowania „znieważa” jest taka sama, jak w przypadku art. 216 KK, a zatem chodzi tu o znieważenie osoby wypowiedzią, skutkującą naruszeniem czci i godności. Wypowiedź musi mieć obiektywnie charakter znieważający, a nie tylko być taką w subiektywnym przekonaniu ofiary. Pod uwagę należy również brać lokalne znaczenie poszczególnych słów, które mogą mieć w danej społeczności charakter obraźliwy. Zamiar sprawcy, czy to w postaci znieważenia, czy też naruszenia nietykalności cielesnej, musi być ściśle związany z powodem, którym jest przynależność narodowa, etniczna, rasowa, wyznaniowa lub bezwyznaniowość ofiary.”

Patrz podobne

„Ponieważ art. 257 KK penalizuje p ubliczne znieważenie grupy ludności albo poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów naruszenie nietykalności cielesną innej osoby, to przestępstwo to można popełnić wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Świadczy o tym sformułowanie „z powodu” użyte w treści przepisu art. 257 KK, które jest synonimem działania z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (dolus coloratus).”

Patrz podobne

„Tylko w takim wypadku możliwe byłoby przypisanie im przestępstwa z art. 257 KK, poprzez ustalenie, że chcieli znieważić osoby pochodzenia romskiego przez kierowanie do nich wspomnianych treści. Konstatacja, że przestępstwo z art. 257 KK można popełnić wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim, poparta przedstawionym wyżej dorobkiem piśmiennictwa, oznaczała bowiem niemożność przypisania sprawcom tego, że działali w zamiarze ewentualnym (przewidywali, że kierowane przez nich treści trafią do grup ludności lub poszczególnej osoby i godzili się na to, że będą prowadzić do ich znieważenia).”

Patrz podobne

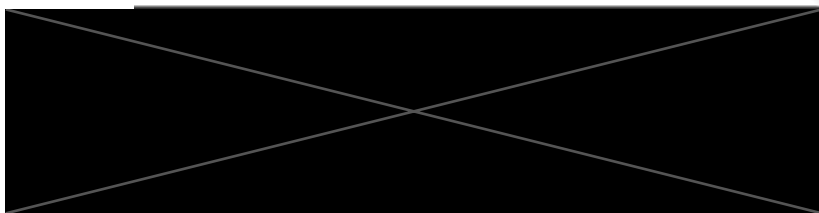
„Nie jest kwestionowane to, że nie w każdym wypadku przestępstwo z art. 256 § 1 KK pociąga za sobą wypełnienie dyspozycji art. 257 KK. Nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, wcale nie musi się łączyć ze znieważeniem wspomnianych grup ludności albo poszczególnych osób. Przecież nawoływanie do nienawiści wypowiedane (prezentowane) jest z reguły nie do przedstawicieli dyskryminowanych grup, lecz do tych, którzy by mieli je dyskryminować. Oczywiście, mogą zdarzać się sytuacje, że sprawcy chcą tym samym przesłaniem dotrzeć do dyskryminowanych i potencjalnych dyskryminujących, lecz wymaga to każdorazowo pozytywnego ustalenia faktycznego na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego.”

Patrz podobne

„Przejmowanie ustaleń faktycznych od innego organu procesowego, który poczynił je we wcześniejszej fazie jurysdykcyjnej w stosunku do oskarżonego, co do którego rozpoznano sprawę odrębnie byłoby naruszeniem nie tylko zasady samodzielności orzeczniczej sądu (art. 8 KPK), ale także zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 KPK). Sąd musi bowiem każdorazowo dokonać własnych ocen przeprowadzonych przez siebie dowodów, a ich ocena dokonana poprzednio przez inny organ nie może być dla niego wiążąca. Konieczność dokonania własnych ustaleń wynika z zasady bezpośredniości (art. 4 KPK), stanowiącej jedną z gwarancji zasady prawdy materialnej (art. 2 § 2 KPK).”

Patrz podobne

Skład sądu

Sentencja

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu - II Wydział Karny po rozpoznaniu w dniach 28 lutego 2013 r. i 7 marca 2013 r. sprawy:

F.P. oskarżonego z art. 258 § 1 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK,

W.C. oskarżonego z art. 258 § 1 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

G.D. oskarżonego z art. 258 § 1 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

M.R. oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

K.P. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 KK; art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

K.S. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

T.M. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

P.G. (1) oskarżonego z art. 258 § 1 KK; art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

K.S. (2) oskarżonego z art. 258 § 1 i 3 KK, art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK, na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonych: F.P., W.C., G.D., M.R., T.M. (1) i P.G. (1) oraz prokuratora co do oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1) od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 22 czerwca 2012 r. sygn. III K 430/10

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1);

2. zasądza od oskarżonych: F.P., W.C., G.D., M.R., T.M. (1) oraz P.G. (1) na rzecz Skarbu Państwa po 181,10 (sto osiemdziesiąt jeden 10/100) złotych tytułem przypadających na nich kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym opłaty za drugą instancję;

3. stwierdza, że dalsze koszty postępowania odwoławczego, związane z apelacją prokuratora, ponosi Skarb Państwa.

Uzasadnienie

Prokurator Rejonowy dla (...) skierował akt oskarżenia przeciwko szeregu osobom:

1) F.P. o to, że:

I. w okresie od marca 2006 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z T.M. (1), M.R., K.S. (2), G.D., K.S. (1), P.Z. (1), K.P. (1), P.G. (1), W.C. i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmiennosć poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

II. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt I, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z T.M. (1), M.R., K.S. (2), G.D., K.P. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

III. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., T.M. (1), K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 05.04.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 11.11.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych, który poprzedzony został manifestacją z okazji rocznicy Odzyskania Niepodległości,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

2) K.S. (2) o to, że:

IV. w okresie od marca 2006 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju i poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., T.M. (1), M.R., G.D., K.S. (1), P.Z. (1), K.P. (1), P.G. (1), W.C. i innymi nieustalonym osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmiennosć poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści, ponadto w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku we W. i innych miejscowościach na terenie kraju kierował częścią działań zorganizowanej grupy przestępczej w

obszarze aktywności tej grupy polegającym na planowaniu, przygotowywaniu i przeprowadzaniu akcji propagandowych poprzez organizację koncertów podczas których publicznie pochwalano totalitarny ustrój państwa oraz nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, rasowych, etnicznych i wyznaniowych, a także znieważano poszczególne grupy ludności na tle ich przynależności narodowej, etnicznej, rasowej i wyznaniowej,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 i 3 KK;

V. w tym samym miejscu i czasie jak w pkt IV, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), G.D., K.P. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

VI. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z T.M. (1), F.P., M.R., W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 05.04.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 11.11.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych, który poprzedzony został manifestacją z okazji rocznicy Odzyskania Niepodległości,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

3)

W.C. o to, że:

VII. w okresie od marca 2006 roku do 2 sierpnia 2008 roku w D. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), K.P. (1), G.D., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmiennosć poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

VIII. w okresie od marca 2006 roku do 2 sierpnia 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 2 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

4) G.D. o to, że:

IX. w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), K.P. (1), W.C., K.S. (1), P.Z. (1), P.G. (2) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienną poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

X. w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), K.P. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

5) M.R. o to, że:

XI. w okresie od marca 2006 roku do listopada 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju i poza terytorium RP wspólnie i w porozumieniu z F.P., T.M. (1), K.S. (2), G.D., K.S. (1), P.Z. (1), K.P. (1), P.G. (1), W.C. i innymi nieustalonymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienną poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści, ponadto w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju kierował częścią działań zorganizowanej grupy przestępczej w obszarze aktywności tej grupy polegającym na planowaniu, przygotowywaniu i przeprowadzaniu akcji propagandowych poprzez rozklejanie w miejscach publicznych materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa oraz nawołujących do nienawiści na tle różnic narodowościowych, rasowych, etnicznych i wyznaniowych, a także znieważających poszczególne grupy ludności na tle ich przynależności narodowej, etnicznej, rasowej i wyznaniowej,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 i 3 KK;

XII. w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., T.M. (1), K.S. (2), G.D., K.P. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK i w innych miejscach publicznych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

XIII. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z T.M. (1), F.P., K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G.

(1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 05.04.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 11.11.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych, który poprzedzony został manifestacją z okazji rocznicy Odzyskania Niepodległości,
- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

XIV. w okresie od maja 2006 roku do listopada 2009 roku w L., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju i poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z T.M. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, w ten sposób, że brał udział w nielegalnej produkcji i dystrybucji płyt audio pod marką S.S. z neonazistowskimi utworami muzycznymi, których treści pochwały totalitarny ustrój państwa i nawoływały do nienawiści na różnym tle oraz znieważały grupę ludności ze względu na jej przynależność rasową, etniczną i wyznaniową oraz brał udział w produkcji i dystrybucji materiałów promujących wskazane wydawnictwa muzyczne i ich wytwórnictwo, a w tym:

- płytę (...) zespołu (...),
- płytę „M. of the R.” zespołu (...),
- płytę (...) zespołu (...),
- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

6) K.P. (2) o to, że:

XV. w okresie od 08 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), G.D., P.Z. (1), K.S. (1), W.C., P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienną poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

XVI. w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), G.D. i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

7) K.S. (1) o to, że:

XIX. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), K.P. (1), G.D., W.C., P.Z. (1), P.G. (2) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienność poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

XX. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), P.Z. (1), W.C., P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 05.04.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 11.11.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych, który poprzedzony został manifestacją z okazji rocznicy Odzyskania Niepodległości,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

8) T.M. (2) o to, że:

XXI. w okresie od marca 2006 roku do listopada 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., K.S. (2), G.D., K.S. (1), P.Z. (1), K.P. (1), P.G. (1), W.C. i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej - organizacji o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienność poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

XXII. w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i w innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., K.S. (2), G.D., K.P. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności muzułmańskiej z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych,

- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

XXIII. w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 05.04.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 02.08.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 11.11.2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

XXIV. w okresie od maja 2006 roku do 06 lipca 2009 roku w L., W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju i poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R. i innymi nieustalonymi dotychczas osobami publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, w ten sposób, że brał udział w nielegalnej produkcji i dystrybucji płyt audio pod marką S.S. z neonazistowskimi utworami muzycznymi, których treści pochwały totalitarny ustrój państwa i nawoływały do nienawiści na różnym tle oraz znieważały grupę ludności ze względu na jej przynależność rasową, etniczną i wyznaniową, oraz brał udział w produkcji i dystrybucji materiałów promujących wskazane wydawnictwa muzyczne i ich wytwórnictwo w tym:

- płytę (...) zespołu (...),
- płytę „M. of the R.” zespołu (...),
- płytę (...) zespołu (...),
- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK;

9) P.G. (3) o to, że:

XXV. w okresie od marca 2006 roku do 11 maja 2009 roku w D. i w innych miejscowościach na terenie kraju, wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), K.P. (1), G.D., W.C., P.Z. (1), K.S. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami, brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu w szczególności, poprzez propagowanie totalitarnego ustroju państwa, nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych, znieważanie poszczególnych grup ludności na tle ich przynależności narodowej, etnicznej, rasowej i wyznaniowej,

- tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 KK;

XXVI. w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 11 listopada 2008 roku w D. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., F.P., K.S. (2), T.M. (1), P.Z. (1), W.C., K.S. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 4 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych oraz publicznie znieważał grupę ludności z powodu jej przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej, to jest:

- w dniu 01.04.2006 roku w D. zorganizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

- w dniu 05.04.2008 roku w D. zorganizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 02.08.2008 roku w D. zorganizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- w dniu 11.11.2008 roku w D. zorganizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego pochwalano nazistowski ustrój państwa i nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,
- tj. o przestępstwo z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK.

Wyrokiem z dnia 22 czerwca 2012 r. sygn. akt III K - 430/10 Sąd Okręgowy we Wrocławiu orzekł następująco:

I. oskarżonego F.P. uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku;

II. oskarżonego F.P. uznał winnym - w ramach zarzutu z punktów II i III części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku, w D., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych a w tym:

a) w okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 4 sierpnia 2008 roku w D., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., T.M. (1), K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi osobami organizując i biorąc udział w 2 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, to jest:

- w dniu 4/5 kwietnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

b) w okresie od stycznia 2009 roku do 11 maja 2009 roku, we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z M.R., K.S. (2), G.D., K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach,

tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 91 § 1 KK i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. oskarżonego K.S. (2) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku;

IV. oskarżonego K.S. (2) uznał winnym - w ramach zarzutu z punktów V i VI części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 11 maja 2009 roku, w D., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych a w tym:

a) w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 3 sierpnia 2008 roku w D., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.T.M., W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 3 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, to jest:

- w dniu 1/2 kwietnia 2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 4/5 kwietnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

b) w okresie od stycznia 2009 roku do 11 maja 2009 roku, we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., G.D., K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach

tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 91 § 1 KK i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. oskarżonego W.C. uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie VII części wstępnej wyroku;

VI. oskarżonego W.C. uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu VIII części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 3 sierpnia 2008 roku, w D. działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi osobami organizując i biorąc udział w 2 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, to jest:

- w dniu 1/2 kwietnia 2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 12 KK i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VII. oskarżonego G.D. uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie IX części wstępnej wyroku;

VIII. oskarżonego G.D. uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu X części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od stycznia 2009 roku do 11 maja 2009 roku, we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., K.S. (2), M.R., K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach, tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 12 KK i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

IX. oskarżonego M.R. uniewinnił od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach XI i XIV części wstępnej wyroku;

X. oskarżonego M.R. uznał winnym - w ramach zarzutu z punktów XII i XIII części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku, w D., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych, a w tym:

a) okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 2 sierpnia 2008 roku w D., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., T.M. (1), K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w 2 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, to jest:

- w dniu 4/5 kwietnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

b) w okresie od stycznia 2009 roku do 11 maja 2009 roku, we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., K.S. (2), G.D., K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach,

tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 91 § 1 KK i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

XI. oskarżonego K.P. (1) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie XV części wstępnej wyroku;

XII. oskarżonego K.P. (1) uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu XVI części wstępnej wyroku - tego że: w okresie od stycznia 2009 roku do 11 maja 2009 roku, we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., K.S. (2), M.R., G.D. propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach, tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 12 KK i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

XIII. oskarżonego K.S. (1) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie XIX części wstępnej wyroku;

XIV. oskarżonego K.S. (1) uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu XX części wstępnej wyroku - tego że: w dniu 4/5 kwietnia roku 2008 roku w D. wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), W.C., P.Z. (1), i innymi nieustalonymi dotychczas osobami organizując i biorąc udział w koncercie neonazistowskim, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, tj. czynu z art. 256 § 1 KK i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

XV. oskarżonego T.M. (1) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach XXI, XXII i XXIV części wstępnej wyroku;

XVI. oskarżonego T.M. (1) uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu XXIII części wstępnej wyroku - tego, że w okresie od 1 kwietnia 2006 roku do 3 sierpnia 2008 roku, w D., działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., K.S. (2), W.C., P.Z. (1), K.S. (1), P.G. (1) i innymi nieustalonymi osobami organizując i biorąc udział w 3 koncertach neonazistowskich, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, to jest:

- w dniu 1/2 kwietnia 2006 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 4/5 kwietnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

- w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. organizował i brał udział w koncercie neonazistowskim, podczas którego propagował nazistowski ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych;

tj. czynu z art. 256 § 1 KK w zw. z art. 12 KK i za to na podstawie tych przepisów oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 12 (dwunastu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

XVII. oskarżonego P.G. (1) uniewinnił od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie XXV części wstępnej wyroku;

XVIII. oskarżonego P.G. (1) uznał winnym - w ramach zarzutu z punktu XXVI części wstępnej wyroku - tego że: w dniu 2/3 sierpnia 2008 roku w D. wspólnie i w porozumieniu z F.P., M.R., T.M. (1), K.S. (2), W.C., P.Z. (1) i innymi nieustalonymi osobami organizując i biorąc udział w koncercie neonazistowskim, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych, tj. czynu z art. 256 § 1 KK i za to na podstawie tego przepisu oraz art. 34 § 1 KK i art. 35 § 1 KK wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując do nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny wskazany przez Sąd w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

XIX. na podstawie art. 63 § 1 KK na poczet orzeczonej kary zaliczył oskarżonym okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania odpowiednio:

- a) oskarżonemu F.P. w dniach od 11 do 12 maja 2009 roku;
- b) oskarżonemu K.S. (2) w dniach od 7 lipca 2009 roku do 7 sierpnia 2009 roku;
- c) oskarżonemu W.C. w dniach od 30 do 31 marca 2010 roku;
- d) oskarżonemu G.D. w dniach od 28 do 29 października 2009 roku;
- e) oskarżonemu M.R. w dniach od 11 do 13 maja 2009 roku;
- f) oskarżonemu K.P. (1) w dniach od 28 do 29 października 2009 roku;
- g) oskarżonemu K.S. (1) w dniach od 30 marca 2010 roku do 1 kwietnia 2010 roku;
- h) oskarżonemu M.M. (2) w dniach od 7 lipca 2009 roku do 16 października 2009 roku;
- i) oskarżonemu P.G. (1) w dniach od 15 do 16 czerwca 2009 roku;

przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności odpowiada dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

II. na podstawie art. 44 § 2 KK orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych: Nr 1, poz. 1, 7-9, 15-25, 34 (K. (...)); Nr 2, poz. 3, 6, 11 (K. 7730); Nr 6, poz. 3, 11, (K. (...)); Nr 12, poz. 2-3 (K. (...)); Nr 14, poz. 5 - 10, 14-19, 22-23 (K. (...)); Nr 18, poz. 2-7, 13 (K. (...));

III. na podstawie art. 230 § 2 i 3 KPK zarządził zwrot dowodów rzeczowych odpowiednio:

- a) oskarżonemu F.P. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 1, poz. 2-4, 11, 14, 27, 32-33, 35 (K. (...)); Nr 28, poz. 1, 3 (K. (...));
- b) oskarżonemu M.R. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 2, poz. 1-2, 4-5, 7-10, 12-116 (K. (...));
- c) oskarżonemu K.S. (2) wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 6, poz. 1, 2, 4-10, 12-15 (K. (...)); Nr 7, poz. 1 (K. (...));
- d) oskarżonemu G.D. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 10, poz. 1, 4-5, 8, 10-11 (K. (...));
- e) oskarżonemu T.M. (1) wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 12, poz. 4, 6-7, 10-12, 14 - 19 (K. (...)); Nr 14, poz. 1 - 4, 11 -14, 20-21, 32-35 (K. (...));
- f) oskarżonemu K.P. (1) dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 17, poz. 1, 3-5, 7 (K. (...)); Nr 18, poz. 1, 9, 11 (K. (...));
- g) oskarżonemu W.C. dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 23, poz. 1-3, 8-9, 11-13 (K. (...)); Nr 25, poz. 2, 5 (K. (...));
- h) oskarżonemu K.S. (1) dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 26, poz. 1, 3-4 (K. (...)); Nr 27, poz. 1 (K. (...));
- i) oskarżonemu P.G. (1) dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 33, poz. 1-2, 9, 11-13 (K. (...)); Nr 35, poz. 3 (K. (...));

- j) P.Z. (1) dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 21, poz. 1-10 (K. (...));
- k) P.Z. (2) wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 8, poz. 2-15, 17-21 (K. (...)); Nr 9, poz. 1-4 (K. (...));
- l) D.G. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 11, poz. 1-6 (K. (...));
- m) Z.W. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 13, poz. 5, 8-9, 14, 18, 20, 23, 27, 29, 32, 33 (K. (...));
- n) M.P. (1) wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 19, poz. 1-2 (K. (...));
- o) A.R. wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 20, poz. 2, 4-7 (K. (...));
- p). Komendantowi Miejskiemu Policji we W. dowodu rzeczowego wymienionego w wykazie dowodów rzeczowych Nr 5, poz. 1 (K. (...)); Nr 17, poz. 2 (K. (...)); Nr 23, poz. 14 (K. (...)); Nr 28, poz. 2 (K. (...));
- q) zarządza pozostawienie w aktach sprawy dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr 15, poz. 1-3 (K. (...));

IV. na podstawie art. 630 KPK oraz art. 627 KPK i art. 633 KPK oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223) zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w częściach równych, ustalając wysokość należnej opłaty na kwotę po 180 (sto osiemdziesiąt) złotych, zaś w części, w jakiej oskarżeniu zostali uniewinnieni kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniosły następujące strony procesowe:

- 1) Prokurator Rejonowy dla (...), który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1);
- 2) obrońca oskarżonych: F.P., W.C. i P.G. (1), adw. A.D. - w całości w zakresie uznania wymienionych oskarżonych za winnych zarzucanych im przestępstw, przypisanych w punktach II, VI i XVIII części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku;
- 3) obrońca oskarżonego: M.R. i T.M. (1), adw. P.W. - w zakresie uznania obu oskarżonych za winnych zarzucanych im przestępstw, przypisanych w punktach X i XVI części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku;
- 4) obrońca oskarżonego: G.D., adw. A.K. - w zakresie uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu przestępstwa, przypisanego w punkcie VIII części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku.

Prokurator Rejonowy dla (...), powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 KPK oraz art. 438 pkt 3 i 4 KPK zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności faktyczne nie są wystarczające do przypisania oskarżonym: F.P., W.C., G.D., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1) popełnienia przestępstwa brania udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, opisanej w punktach: I, VII, IX, XV, XIX, XXI i XXV części wstępnej wyroku, zaś K.S. (2), M.R. popełnienia przestępstwa brania udziału i kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, opisaną w punktach: IV i XI części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności faktyczne nie są wystarczające do przypisania oskarżonym: F.P., W.C., G.D., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1), P.G. (1), K.S. (2) i M.R. popełnienia przestępstwa publicznego znieważania grupy ludności, opisanego w punktach: II, III, V, VI, VIII, X, XII, XIII, XIV, XVI, XX, XXII, XXIII, XXIV, XXVI części wstępnej wyroku, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,

III. rażącą niewspółmierność kar wymierzonych oskarżonym: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1), P.G. (1), K.S. (2) i M.R., wynikającą z niedostatecznego uwzględnienia okoliczności obciążających, a szczególności motywacji, sposobu działania, stopnia społecznej szkodliwości czynu, a także niedostatecznego uwzględnienia celów zapobiegawczych i wychowawczych które ta kara ma osiągnąć wobec sprawcy oraz potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, przy jednoczesnym przypisaniu nadmiernej wagi okolicznościom łagodzącym.

Podnosząc wskazane zarzuty, Prokurator Rejonowy dla (...) wniósł o:

I. uchylenie powyższego wyroku i przekazanie przedmiotowej sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania,

II. w przypadku nieuwzględnienia przedmiotowej apelacji w zakresie zarzutów ujętych w punktach: I i II - o zmianę zaskarżonego wyroku w części poprzez wymierzenie kar:

1) F.P.:

- za czyn opisany w punkcie I - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie II - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie III - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

2) K.S. (2):

- za czyn opisany w punkcie IV - 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie V - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie VI - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda,

3) W.C.:

- za czyn opisany w punkcie VII - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie VIII - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

4) G.D.:

- za czyn opisany w punkcie IX - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie X - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

5) M.R.:

- za czyn opisany w punkcie XI - 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XII - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XIII - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XIV - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 lat próby oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 20 zł każda,

6) K.P. (1):

- za czyn opisany w punkcie XV - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XVI - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

7) K.S. (1):

- za czyn opisany w punkcie XIX - 1 roku pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w punkcie XX - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

8) T.M. (1):

- za czyn opisany w punkcie XXI - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XXII - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XXIII - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XXIV - 4 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

9) P.G. (1):

- za czyn opisany w punkcie XXV - 1 roku pozbawienia wolności,
- za czyn opisany w punkcie XXVI - 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat próby oraz grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych po 20 zł każda,

oraz utrzymanie w mocy pozostałej części wyroku Sądu I instancji.

Obrońca oskarżonego F.P., powołując się na przepisy art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 2 i 3 KPK, zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to przepisów art. 4 KPK, art. 5 KPK, art. 7 KPK, art. 410 KPK i art. 424 KPK, wyrażającą się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy dotyczących oskarżonego F.P. na podstawie oceny jego domniemyanych poglądów i postawy oraz poglądów i postaw współoskarżonych w sprawie, które pozostawały bez związku z przyjętym ustaleniem jego winy w zakresie przypisanego mu czynu,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na:

- przyjęciu, że odbywające się w 2008 r. w D. koncerty miały charakter neonazistowski, że oskarżony był współorganizatorem tych koncertów, jak też by na tych koncertach oskarżony ten publicznie propagował totalitarny ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych czy wyznaniowych - mimo braku jakichkolwiek dowodów w tym zakresie, a nadto bez wskazania jakie konkretne zachowania oskarżonego na tych koncertach uznane zostały za publiczne propagowanie ustroju totalitarnego i nawoływanie do nienawiści,

- sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na uznaniu, że oskarżony F.P. kolportował we W. i innych miastach na terenie kraju, ulotki o treści propagującej totalitarny ustrój państwa czy nawołujących do nienawiści z tytułu różnic na tle narodowościowym, etnicznym, wyznaniowym czy rasowym - mimo braku jakichkolwiek dowodów w tym zakresie.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego F.P., na podstawie art. 427 § 1 KPK i art. 437 § 2 KPK wniosła o:

1) zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego F.P. od popełnienia przypisanego mu czynu,

2) ewentualnie - o uchylenie tego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego W.C., powołując się na przepisy art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 2, 3 i 4 KPK, zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to przepisów art. 4 KPK, art. 5 KPK, art. 7 KPK, art. 410 KPK i art. 424 KPK, wyrażającą się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy dotyczących oskarżonego F.P. na podstawie oceny jego domniemyanych poglądów i postawy oraz poglądów i postaw współoskarżonych w sprawie, które pozostawały bez związku z przyjętym ustaleniem jego winy w zakresie przypisanego mu czynu,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że odbywające się w dniach: 1/2 kwietnia 2006 r. oraz 2/3 sierpnia 2008 r. w D. koncerty miały charakter neonazistowski, że oskarżony W.C. był współorganizatorem tych koncertów, jak też by na tych koncertach oskarżony ten publicznie propagował totalitarny ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych czy wyznaniowych - mimo braku jakichkolwiek dowodów w tym zakresie a nadto bez wskazania jakie konkretne zachowania oskarżonego uznane zostały za publiczne propagowanie ustroju totalitarnego i nawoływanie do nienawiści,

2) rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu W.C. kary 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, bez uwzględnienia jego sytuacji zawodowej i rodzinnej.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego W.C., na podstawie art. 427 § 1 KPK i art. 437 § 2 KPK wniosła o:

- 1) zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego W.C. od popełnienia przypisanego mu czynu,
- 2) ewentualnie - o uchylenie tego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego G.D., powołując się na przepisy art. 438 pkt 2 i 3 KPK, zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

- 1) dowolną, nie zaś swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na:
 - a) bezzasadnym uznaniu wyjaśnień oskarżonego G.D. w części, w której nie przyznał się do udziału w zorganizowanej przez M.R. akcji rozkolportowania ulotki „(...)” - za niewiarygodne, podczas gdy wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego,
 - b) bezpodstawnej odmowie wiarygodności wyjaśnieniom M.R. w części, w której zaprzeczył on udziałowi G.D. w rozkolportowaniu plakatu „(...)”, podczas gdy wnikliwa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego potwierdza wiarygodność tejże relacji,
 - c) bezzasadnym uznaniu wyjaśnień K.P. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym odnośnie udziału G.D. w akcji rozkolportowania plakatów zorganizowanej przez M.R. za wiarygodne, podczas gdy całokształt zebranych dowodów, a w szczególności spójne i logiczne wyjaśnienia K.P. (1) złożone w toku rozprawy przed Sądem jak i wyjaśnienia pozostałych oskarżonych pozwalają na przyjęcie, że obciążenie G.D. było w rzeczywistości niewiarygodne, bo złożone pod przymusem,

które to uchybienia w efekcie doprowadziły Sąd do poczynienia błędnego ustalenia mającego wpływ na wynik sprawy, a polegającego na bezzasadnym przyjęciu, iż oskarżony w okresie od stycznia 2009 r. do 11 maja 2009 r. we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., K.S. (2), M.R. i K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach,

2) niezależnie od powyższego - dopuszczenie się błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku i mających wpływ na jego treść polegającą na przyjęciu, iż ulotki stanowiące zebrany w sprawie materiał dowodowy zawierają treści propagujące totalitarny ustrój państwa oraz nawołują do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych, podczas gdy wnikliwa analiza tegoż materiału dowodowego prowadzi do wniosku odmiennego.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego G.D. wniosła o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie VIII wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego,
- 2) ewentualnie - uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonych: M.R. i T.M. (1), powołując się na przepisy art. 427 § 1 i 2 KPK i art. 438 pkt 2 i 3 KPK, zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 410 KPK w zw. art. 7 KPK w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 KPK oraz art. 4 KPK i art. 5 § 2 KPK wskutek zbyt swobodnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego bez uwzględnienia dowodów przeciwnych i przyjęcie, że oskarżeni M.R. i T.M. (1) zrealizowali przedmiotowe znamiona przestępstwa opisanego w punktach X i XVI części dyspozytywnej wyroku, bez należytego uzasadnienia,

które z działań oskarżonych polegały na publicznym propagowaniu totalitarnego ustroju państwa a które nawoływały do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych; nie dokonując przy tym oceny materiału dowodowego pod kątem ustaleń w zakresie strony podmiotowej zarzucanego oskarżonym przestępstwa, a w konsekwencji pominięcie wyjaśnień oskarżonych w powyższym zakresie,

II. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a polegający na:

1. przyjęciu, że oskarżeni byli osobami organizującymi koncerty w D. w dniach 4/5 kwiecień 2008 r. i 2/3 sierpień 2008 r., a w przypadku oskarżonego T.M. (1) również w dniu 1/2 kwietnia 2006 r., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na przypisanie im roli organizatorów koncertów, ponieważ ich rola sprowadzała się do udziału w nich, a w przypadku oskarżonego T.M. (1) udział ograniczał się do uczestnictwa w części wokalne koncertów, czyli roli wokalisty zespołu (...),

2) przyjęciu, że oskarżony M.R. podczas koncertu w dniach 4/5 kwietnia 2008 r. miał skandować nazistowskie pozdrowienie „(...)”, podczas gdy przeprowadzony na rozprawie dowód z nagrania koncertu na kasecie (...) nie pozwala na takie ustalenie,

3) przyjęciu, że organizowane koncerty w D. miały charakter neonazistowski i stanowiły manifestację nazistowskich i rasistowskich przekonań osób w nich uczestniczących,

4) utożsamieniu twórczości muzycznej oskarżonego T.M. (1) wokalisty zespołu (...), znajdującej się na płytach zespołu, z utworami wykonywanymi przez oskarżonego bezpośrednio na koncertach w dniach 1/2 kwiecień 2006 r., 4/5 kwiecień 2008 r. i 2/3 sierpień 2008 r., a zatem przyjęciu, że utwory wykonane na koncertach propagowały totalitarny ustrój państwa lub nawoływały do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych czy też wyznaniowych,

5) przyjęciu, że organizowane koncerty w D. nie były imprezami zamkniętymi, pomimo tego, że były przeznaczone wyłącznie dla sympatyków subkultury muzycznej,

6) przyjęciu, że oskarżeni biorąc udział w koncertach w D. działali z zamiarem bezpośrednim publicznego propagowania totalitarnego ustroju państwa, a także nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych oraz wyznaniowych,

7) przyjęciu, że oskarżony M.R. w okresie od stycznia 2009 r. do 11 maja 2009 r. we W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach czynu ciągłego oraz wspólnie i w porozumieniu z F.P., K.S. (2), G.D., K.P. (1) propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych poprzez kolportaż ulotek o takiej treści na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych i innych miejscach, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, w tym wyjaśnienia oskarżonych nie pozwalają na przyjęcie by oskarżony M.R. zajmował się kolportażem ulotek w miejscach publicznych, poza nocą z 15 na 16 kwietnia 2009 r., na terenie miasta W.,

8) uznaniu, że kolportaż ulotek z 15 na 16 kwietnia 2009 r. na terenie W. propagował totalitarny ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych,

9) i w efekcie bezpodstawne uznanie - w punkcie X części dyspozytywnej wyroku - oskarżonego M.R. - za winnego tego że: w okresie od 4 kwietnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku, w D., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w warunkach ciągu przestępstw, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, publicznie propagował totalitarny ustrój państwa oraz nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych, podczas gdy swoim zachowaniem nie zrealizował on znamion przedmiotowego przestępstwa,

10) nieuwzględnienie okoliczności, że oskarżony M.R. w chwili zarzucanego czynu był młodocianym.

Stawiając powyższe zarzuty, na podstawie przepisu art. 427 § 1 KPK w zw. z art. 437 KPK, obrońca oskarżonych: M.R. i T.M. (1) wniósł o:

1) uniewinnienie oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów opisanych w punktach: X i XVI części dyspozytywnej wyroku,

2) ewentualnie - uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonym zakresie przekazanie temu Sądowi sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego P.G. (1), powołując się na przepisy art. 427 § 2 KPK i art. 438 pkt 2, 3 i 4 KPK, zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku, a to przepisów art. 4 KPK, art. 5 KPK, art. 7 KPK, art. 410 KPK i art. 424 KPK, wyrażającą się w ustaleniu okoliczności faktycznych sprawy dotyczących oskarżonego F.P. na podstawie oceny jego domniemych poglądów i postawy oraz poglądów i postaw współoskarżonych w sprawie, które pozostawały bez związku z przyjętym ustaleniem jego winy w zakresie przypisanego mu czynu,

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że odbywający się w dniu 2/3 sierpnia 2008 r. w D. koncert miał charakter neonazistowski, że oskarżony P.G. (1) był współorganizatorem tego koncertu, jak też by na tym koncercie oskarżony ten propagował totalitarny ustrój państwa i nawoływał do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych czy wyznaniowych - mimo braku jakichkolwiek dowodów w tym zakresie, a nadto bez wskazania jakie konkretne zachowania oskarżonego uznane zostały za publiczne propagowanie ustroju totalitarnego i nawoływanie do nienawiści, a także jaką rolę w organizacji tego koncertu pełnił oskarżony,

3) rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary, przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu P.G. (1) kary 8 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, bez uwzględnienia braku możliwości wykonywania przez tego oskarżonego jakiejkolwiek pracy fizycznej, z uwagi na stan jego zdrowia.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego P.G. (1), na podstawie art. 427 § 1 KPK i art. 437 § 2 KPK wniosła o:

1) zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego P.G. (1) od popełnienia przypisanego mu czynu,

2) albo zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary,

3) ewentualnie - o uchylenie tego wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Nie zasługiwała na uwzględnienie apelacja wniesiona przez Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia - Starego Miasta na niekorzyść oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1), a także apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych: F.P., W.C., P.G. (1), M.R., T.M. (1) i G.D., gdyż Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie dopuścił się obrazy przepisów procesowych oraz błędów w ustaleniach faktycznych.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd I instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy, wyczerpując wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu zarzuconego mu przestępstwa. Wbrew zarzutom apelacji Sąd Okręgowy przy rozpoznawaniu niniejszej sprawy respektował zasady procesowe, w tym zasadę prawdy materialnej (art. 2 § 2 KPK), zasadę bezstronności (art. 4 KPK), zasadę in dubio pro reo (art. 5 KPK), a także zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 KPK). Dokonane w wyroku ustalenia faktyczne były wolne od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 KPK).

Swoje stanowisko uzasadnił na tyle wyczerpująco i przekonująco, że spełnione zostały wymogi określone w przepisie art. 424 KPK, uwzględniając okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i niekorzyść oskarżonych (art. 4 KPK). Uzasadnienie to pozwalało także na kontrolę instancyjną zaskarżonego wyroku.

Chcąc zapewnić przejrzystość argumentacji, w dalszej części niniejszego uzasadnienia zostaną przedstawione odrębnie poszczególne zagadnienia zakwestionowane w apelacjach. Sprowadzały się one do następujących kwestii:

1) czy istniała zorganizowana grupa przestępcza, czyli organizacja o utajnionej strukturze i członkostwie, która odwoływała się do totalitarnych metod nazizmu, zakładała programowo nienawiść na tle różnic rasowych, etnicznych, narodowościowych ze względu na odmienną poglądów politycznych, a także ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych, która dopuściła się popełnienia przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu poprzez produkcję i kolportaż materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa i nawołujących do nienawiści na tle różnic rasowych, etnicznych, wyznaniowych oraz poprzez organizację koncertów podczas których publicznie głoszone wymienione treści, do której należeli oskarżeni: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1) oraz czy oskarżeni: K.S. (2) i M.R. pełnili w niej kierowniczą rolę, a zatem czy prokurator zasadnie zakwestionował ich uniewinnienie o popełnienia występku z art. 258 § 1 i 3 KK?

2) czy obok publicznego propagowania totalitarnego ustroju państwa oraz nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, oskarżeni: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1) dopuścili się także publicznego znieważania grup ludności z powodu ich przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkol-

portowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych, a także podczas koncertów, a zatem czy prokurator zasadnie zakwestionował wyeliminowanie ustawowych znamion występu z art. 257 KK z opisu i kwalifikacji prawnej przestępstw z art. 256 § 1 KK przypisanych wymiennym oskarżonym?

3) czy uprzednie skazanie oskarżonego P.Z. (1) w trybie art. 335 § 1 KPK w zw. z art. 343 KPK wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt III K - 4/11 (k. (...)) za przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 KK oraz z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK i art. 65 § 1 KK przesądzało o błędnych ustaleniach faktycznych Sądu I instancji zawartych w zaskarżonym wyroku, że brak jest wystarczających dowodów na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 § 1 i 3 KK) oraz na publiczne znieważanie przez oskarżonych grup ludności z powodu ich przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych, a także w trakcie koncertów (art. 257 KK)?

4) czy oskarżeni: F.P., W.C., G.D., M.R., T.M. (1) i P.G. (1) publicznie propagowali totalitarny ustrój państwa oraz nawoływali do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych, a zatem czyn ich obrońcy zasadnie zakwestionowali popełnienie przez nich przestępstwa z art. 256 § 1 KK?

5) czy rażąco niewspółmierne są kary ograniczenia wolności wymierzone oskarżonym: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) oraz P.G. (1), oceniane na tle apelacji prokuratora i obrońców, a także z urzędu na podstawie art. 447 § 1 KPK?

Kwestia istnienia zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 § 1 i 3 KK)

Zarówno w akcie oskarżenia, jak i w apelacji wniesionej na niekorzyść oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1), oskarżyciel publiczny przedstawił pogląd, że nie tylko należeli oni środowiska polskich neonazistów, lecz także byli świadomymi i zaangażowanymi członkami zorganizowanej grupy przestępczej działającej w tym środowisku.

Ponadto prokurator dowodził, że oskarżeni: K.S. (2) i M.R. pełnili w tej grupie kierownicze role w tym sensie, że kierowali częściami wspomnianej zorganizowanej grupy przestępczej.

Oskarżonemu K.S. (2) zarzucono, że w okresie od marca 2006 roku do 11 listopada 2008 roku we W. i innych miejscowościach na terenie kraju kierował częścią działań zorganizowanej grupy przestępczej w obszarze aktywności tej grupy polegającym na planowaniu, przygotowywaniu i przeprowadzaniu akcji propagandowych poprzez organizację koncertów podczas których publicznie pochwalano totalitarny ustrój państwa oraz nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, rasowych, etnicznych i wyznaniowych, a także znieważano poszczególne grupy ludności na tle ich przynależności narodowej, etnicznej, rasowej i wyznaniowej.

Natomiast oskarżonemu M.R. prokurator zarzucił to, że ponadto w okresie od 8 grudnia 2008 roku do 11 maja 2009 roku we W. i innych miejscowościach na terenie kraju kierował częścią działań zorganizowanej grupy przestępczej w obszarze aktywności tej grupy polegającym na planowaniu, przygotowywaniu i przeprowadzaniu akcji propagandowych poprzez rozklejanie w miejscach publicznych materiałów pochwalających totalitarny ustrój państwa oraz nawołujących do nienawiści na tle różnic narodowościowych, rasowych, etnicznych i wyznaniowych, a także znieważających poszczególne grupy ludności na tle ich przynależności narodowej, etnicznej, rasowej i wyznaniowej.

Tezę o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej oskarżyciel publiczny argumentował tym, że oskarżeni tworzyli swą wspólnotę złączoną ideologią nazistowską, rasistowską, której nadrzędnym celem było popełnianie przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu, w szczególności poprzez propagowanie totalitarnego ustroju państwa oraz nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych. Do głównych sfer aktywności owej wspólnoty, oskarżyciel publiczny zaliczał akcje propagandowe o charakterze rasistowskim, czego przykładem były:

- 1) akcja zawieszania plakatów i wlepek o treściach skrajnie wrogich wobec osób innej rasy czy o innym wyznaniu;
- 2) organizacja powszechnie dostępnych koncertów, w czasie których wznoszono okrzyki, prezentowano symbole, flagi, gesty jednoznacznie kojarzące się z totalitaryzmem nazistowskim, występowały zespoły odwołujące się w tekstach swoich piosenek do takiej ideologii, a pieniądze uzyskane z tych imprez służyły finansowaniu działalności grupy.

Wobec podniesionych przez prokuratora w akcie oskarżenia i w apelacji argumentów zasadniczym pytaniem pozostawało to, czy zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił na jednoznaczne i bezdyskusyjne ustalenia, że w środowisku polskich neonazistów istniała zorganizowana grupa przestępcza, której celem było dokonywanie przestępstw z art. 256 § 1 KK oraz z art. 257 § 1 KK, a także czy należeli do niej oskarżeni. Szczegółowa analiza zebranego w tej sprawie materiału dowodowego nie pozwoliła na poparcie wspomnianych tez oskarżenia.

W doktrynie i orzecznictwie wielokrotnie dawano wyraz temu, że przynależność do zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 KK) jest przestępstwem formalnym, a zatem do wypełnienia jego znamion wystarczy sama bierna przynależność, bez popełnienia jakichkolwiek innych czynów zabronionych. Nie jest konieczna wiedza o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania itp. Wystarczy gotowość sprawcy do spełniania zadań służących tej grupie, której świadomość istnienia ma sprawca. „Zorganizowana grupa przestępcza” powinna składać się nie mniej niż z trzech osób, których wspólnym celem jest popełnianie przestępstw stale bądź zależnie od okazji. Nie jest przy tym wymagana jakaś specjalna wewnętrzna struktura organizacyjna, ani niezmienny skład, ani określony stopień zorganizowania, jak szczegółowe określenie zasad przynależności, staż członkowski, sankcje za wystąpienie przeciw dyscyplinie itd. (por. wyrok SN z dnia 16v stycznia 2008 r. sygn. IV KK - 389/07 oraz postanowienie SN z dnia 20 grudnia 2006 r. sygn. IV KK - 300/06 - OSNwSK rok 2006, nr 1, poz. 2551; a także wyrok SA w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 r. sygn. II AKA-257/03 - Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2004, z. 4, poz. 41 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 20 października 2006 r. sygn. II AKA - 174/06 - Prokuratura i Prawo - wkładka rok 2007, nr 7-8, poz. 38).

Chociaż „zorganizowanie” polega na w miarę stałym jej składzie, to nie wszyscy członkowie grupy muszą uczestniczyć w popełnieniu każdego z zaplanowanych przestępstw, jak również akceptacji celów i gotowości do zaspokajania potrzeb grupy, w tym w narzędzia potrzebne do popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc niezbędnych dla przechowywania skradzionych przedmiotów, rozprowadzanie ich paserom (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 19 grudnia 2003 r., sygn. II AKA - 257/03, Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2004, z. 4, poz. 41).

W doktrynie i orzecznictwie akcentowano także, że grupa zorganizowana to coś znacznie więcej niż współsprawstwo czy luźna grupa osób zamierzających popełnić przestępstwo. W pojęciu „zorganizowania” tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy (wyrok SA w Krakowie z dnia 7 grudnia 2000 r., sygn. II AKA - 184/00, Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2001, z. 1, poz. 26; podobnie wyrok S.A. w Łodzi z dnia 24 stycznia 2001 r., sygn. II AKA - 240/01 - Prokuratura i Prawo rok 2004, nr 5, poz. 26, a także Z.Ćwiąkalski (w:) A.Barczak-Oplustil, G.Bogdan, Z.Ćwiąkalski, M.Dąbrowska-Kardas, P.Kardas, J.Majewski, J.Raglewski, M.Rodzinkiewicz, M.Szewczyk, W.Wróbel, A.Zoll, Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 KK, Zakamycze, 2006, wyd. II - tezy do art. 258 KK).

Zorganizowana grupa mająca na celu dokonywanie przestępstw tym różni się od innej grupy (szajki) przestępców, że jest zorganizowana, a więc posiada trwałą strukturę czy to pionową - z przywódcą kierującym działalnością, czy poziomą - ze stałym gronem uczestników koordynujących działalność według ustalonych reguł i tym, że jej grono nie nawiązuje kontaktu dla dokonania pojedynczych przestępstw, lecz z góry zakłada popełnienie możliwie wielu przestępstw. Nie jest grupą zorganizowaną grono znajomych, którzy odnawiają kontakty tylko dla dokonania doraźnej przestępczej akcji (np. transakcji handlowej). Nie jest taką grupą środowisko ludzi zajmujących się tą samą działalnością przestępczą, jeśli nie utrzymują ze sobą kontaktów organizacyjnych, to jest gdy nie łączy ich żadna struktura (wyrok SA w Krakowie z 21 marca 2001 r., II Aka 28/01, KZS rok 2001, z. 4, poz. 26).

Jeżeli zatem zorganizowanego charakteru grupy przestępczej w myśl art. 258 KK nie przekreśla to, że jest ona zorganizowana również pionowo, to znaczy, że nie wszyscy członkowie takiej grupy muszą być bezwzględnie „wewnętrznie podporządkowani” kierownictwu grupy, to uprawniony jest wniosek, że członkami zorganizowanej grupy przestępczej mogą być także sprawcy, którzy mają świadomość istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, akceptują jej cele i swoją w niej rolę, lecz niekoniecznie stoją na pozycji podległej wobec kierownictwa grupy. Rola takich sprawców może być na tyle istotna dla grupy przestępczej, że akceptują pozycję takiego członka, nawet jego pewną autonomię, gdyż jest niezbędny dla działalności przestępczej grupy.

Niewątpliwie oskarżonych łączyła więc ideologiczna, związana z ich poglądami, które można zdefiniować jako skrajnie nacjonalistyczne, rasistowskie i neonazistowskie. Łączyły ich wspólne poglądy, sposób bycia, ubiór, zachowanie, zainteresowanie tą samą muzyką, wyrażająca w warstwie słownej i muzycznej poglądy oskarżonych. Nie ma powodów, by nie łączyć oskarżonych ze środowiskiem polskich neonazistów, a niektórych z nich także z subkulturą polskich skinheadów oraz subkulturą grup kibiców piłkarskich. Świadczą o tym wyniki przeszukania w mieszkaniach oskarżonych, ujawnione w nich przedmioty, naklejki, plakaty, zdjęcia i nagrania muzyczne. Z samego faktu identyfikowania się oskarżonych ze środowiskiem neonazistowskim, skinheadowskim lub grupami kibiców piłkarskich nie można jednak łączyć istnienia zorganizowanych grup przestępczych. Aby to stwierdzić potrzeba realnych przesłanek wskazujących na istnienie więzi, które penalizuje art. 258 KK.

Jeżeli chodzi o subkultury o charakterze neonazistowskim, skinheadowskim lub subkultury subkultury grup kibiców piłkarskich, to popełnianie przestępstw (nawet groźnych) przez sympatyków tych grup, w tym przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu, wcale nie musi świadczyć o istnieniu zorganizowanych grup przestępczych. Chodzi o to, że uczestnicy subkultur identyfikują się z ideałami i poglądami wyrażanymi przez te grupy, a także prezentowanymi przez te grupy wzorcami zachowań kulturowych i społecznych. Może się to wyrażać nie tylko w sposobie życia, wyglądzie zewnętrznym, ubiorze, ale także w prezentowanych na zewnątrz poglądach i zachowaniach dostrzegalnych przez społeczeństwo. Mówiąc wprost, uczestnicy subkultur mogą postępować publicznie tak, jak oczekiwaliby tego od nich inni uczestnicy subkultury, nawet bez żadnych ram organizacyjnych, by tego rodzaju czynów się dopuszczać, a także bez świadomości istnienia zorganizowanych grup przestępczych i chęci uczestniczenia w nich (w tym np. propagując publicznie totalitarny ustrój państwa, manifestując publicznie nienawiść narodowościową, rasową, wyznaniową, ze względu na odmiennosć poglądów politycznych lub ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych i nawołując do nienawiści lub znieważając z wymienionych powodów). Nie można bowiem identyfikować subkultury z zorganizowaną grupą przestępczą.

Chociaż w ocenie prokuratora grupa, w której mieliby działać wszyscy oskarżeni posiadała strukturę organizacyjną, to jednak nie wskazał konkretnie jak wyglądała ta struktura. W apelacji oskarżyciela publicznego znalazło się jedynie przekonanie, że wspomniana grupa zapewniała warunki dla dokonywania przestępstw, których popełnienie przekraczałoby możliwości jednego sprawcy. W tym wypadku dowodem zapewnienia warunków do popełnienia przestępstw było właśnie to, że udało się wyprodukować i przeprowadzić akcję naklejenia ulotek, a także zorganizować kilka koncertów. Można jednak zadać podstawowe pytanie, czy bez istnienia zorganizowanej grupy przestępczej, o której mowa w art. 258 KK, możliwe było przeprowadzenie kilku akcji produkcji i naklejania ulotek oraz organizacji koncertów. Odpowiedź na to pytanie jest twierdząca tym bardziej, gdy - podobnie jak uczynił to Sąd Okręgowy we Wrocławiu w zaskarżonym wyroku - potraktuje się poważnie wiadomości specjalne z zakresu nauki o społeczeństwie przedstawione przez biegłego D.L. (k. (...), t. XLIII). Choć opinię tego biegłego oskarżyciel publiczny zakwestionował, to jednak nie przedstawił rzeczowych argumentów, które miałyby ją dyskredytować.

Biegły z zakresu socjologii D.L. jednoznacznie stwierdził, że ruch neonazistowski w Polsce jest środowiskiem niesformalizowanym, bez dającej się wyodrębnić trwałej struktury organizacyjnej, w którym zakonspirowane są jedynie sympatyzujące z nim jednostki, nieujawniające swoich poglądów oraz danych personalnych. Osoby identyfikujące się z tym ruchem komunikują się, spotykają po to, by rozmawiać, wymieniać się poglądami, wspólnie spożywać alkohol, słuchać muzyki, „by dobrze się czuć w towarzystwie osób o podobnych poglądach”. Osoby te tworzą swoistą subkulturę. Środowisko neonazistowskie odznacza się internacjonalizmem, a więc międzynarodowymi kontaktami z osobami i środowiskami o tożsamych poglądach i organizowaniem wspólnych przedsięwzięć (k. (...), t. XLIII).

Zgodnie z wiedzą specjalną biegłego D. L., potwierdzonej zresztą relacjami wszystkich oskarżonych, którzy nigdy nie przyznali się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz do kierowania nią, a zatem wyjaśnieniami: F.P. (k. (...), t. IV, (...), t. XLII), W.C. (k. (...), t. VI), K.S. (2) (k. (...), t. V), G.D. (k. (...), t. VI), K.P. (1) (k. (...), t. VII, k. (...), t. XLII), T.M. (1) (k. (...), t. VIII), M.R. (k. (...), t. VI, k. (...), t. XLII) oraz P.Z. (1) (k. (...), t. VII), jak również analizą zebranych podczas śledztwa treści stron internetowych identyfikowanych z prezentacją poglądów neonazistowskich, działalność ruchu neonazistowskiego w Polsce przybiera dwie formy. Pierwszą z nich jest prezentowanie poglądów poprzez formułę (...) - wymyśloną w latach 80-tych ubiegłego wieku, polegającą na adaptacji ideologii nazistowskiej do współczesnych realiów, a drugą formą produkcja i dystrybucja muzyki oraz organizacja koncertów. Jednocześnie osoby sympatyzujące z tym ruchem nie identyfikują się z żadnym konkretnym środowiskiem albo też z żadną organizacją działającą legalnie, tj. z (...), (...). Jak stwierdził biegły, przedsięwzięcia realizowane przez sympatyków ruchu nazistowskiego istnieją na marginesie życia codziennego i nie wykazują potrzeby prowadzenia żadnej formalizacji działań (k. (...), t. XLIII).

W warunkach demokratycznego państwa prawa, nie jest karalne identyfikowanie się z jakąkolwiek subkulturą, w tym ze środowiskiem neonazistowskim, skinheadowskim lub grupami kibiców piłkarskich. Nie jest także karalne posiadanie poglądów akceptujących totalitarny ustrój państwa, a nawet nienawiść narodowościową, rasową, wyznaniową, ze względu na odmiennosć poglądów politycznych lub ze względu na przynależność do tzw. mniejszości seksualnych i innych. Zachowania te zostały ocenione przez ustawodawcę jako groźne społecznie dopiero, gdy są wyrażane publicznie w warunkach art. 256 KK i art. 257 KK lub polegają na produkowaniu, utrwalaniu lub sprowadzaniu, nabywaniu, przechowywaniu, posiadaniu, prezentowaniu, przewożeniu lub przesyłaniu dźwięku, nagrania lub innego przedmiotu, zawierającego treść określoną w art. 256 § 1 KK w celu ich rozpowszechnienia.

Przestępstwo z art. 256 § 1 KK popełnia kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa lub nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Sprawca podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Tej samej

karze podlega, kto w celu rozpowszechniania produkuje, utrwala lub sprowadza, nabywa, przechowuje, posiada, prezentuje, przewozi

lub przesyła druk, nagranie lub inny przedmiot, zawierające treść określoną w art. 256 § 1 KK (§ 2). Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 lipca 2011 r. (Dz.U. Nr 160, poz. 964) z dniem 3 sierpnia 2011 r. przepis art. 256 § 2 KK w części obejmującej wyrazy: "albo będące nośnikiem symboliki faszystowskiej, komunistycznej lub innej totalitarnej", został uznany za niezgodny z art. 42 ust. 1 w związku z art. 54 ust. 1 i art. 2 Konstytucji RP.

Natomiast przepis art. 256 § 3 KK zawiera kontratyp w odniesieniu do czynu z art. 256 § 2 KK stanowiąc, że nie popełnia przestępstwa sprawca czynu zabronionego określonego w tym przepisie, jeżeli dopuścił się tego czynu w ramach działalności artystycznej, edukacyjnej, kolekcjonerskiej lub naukowej.

Z kolei, przestępstwo z art. 257 KK popełnia kto publicznie znieważa grupę ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów narusza nietykalność cielesną innej osoby. Sprawca podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Analiza przepisów art. 256 KK i art. 257 KK w realiach niniejszej sprawy każe postawić pytanie, czy materiał dowodowy potwierdził istnienie zorganizowanej grupy przestępczej, której celem miałyby być publiczne propagowanie faszystowskiego lub innego totalitarnego ustroju państwa lub nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, a także do publicznego znieważania grup ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów naruszania nietykalności cielesnej innej osoby. Innymi słowy, czy nawet bez istnienia zorganizowanej grupy przestępczej możliwe było przeprowadzenie poszczególnych akcji produkcji i kolportażu ulotek i naklejek (tzw. wlepki) i organizacji koncertów.

Po pierwsze, powoływane przez oskarżyciela publicznego dowody w postaci treści rozmów przeprowadzonych pomiędzy oskarżonymi: M.R. a K.S. (2) oraz pomiędzy M.R. a F.P. za pośrednictwem komunikatora G.-G. (k. (...), t. V; k. (...). t. XII), nie potwierdzają bezspornie tezy o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej. Potwierdzają natomiast, że poszczególne przestępstwa zostały zaplanowane i przeprowadzone we współdziałaniu szeregu oskarżonych. Organizacja przestępstw, w tym przyjęty podział ról przez poszczególnych sprawców nie dowodzą a priori istnienia zorganizowanej grupy przestępczej po myśli art. 258 KK.

W szczególności, mimo opracowania wzorów graficznych ulotek i naklejek, a następnie zamówienia ich u producenta w dużych ilościach, jak również zaplanowanym rozklejeniu ich na terenie W. i innych miast, nie musi przemawiać za istnieniem grupy przestępczej. W materiale dowodowym, w tym rozmowach pomiędzy oskarżonymi: M.R. a K.S. (2) oraz pomiędzy M.R. a F.P. za pośrednictwem komunikatora G.-G. (k. (...), t. V; k. (...). t. XII) nie ma śladów podległości F.P. lub innych oskarżonych wobec oskarżonych: M.R. i K.S. (2), a także przepływu środków finansowych potwierdzających istnienie zorganizowanej organizacji przestępczej, podejmujących szerokie działania o charakterze skoordynowanym. Charakterystyczne jest to, że w zarejestrowanych rozmowach brak reakcji na zatrzymania i tymczasowe aresztowanie oskarżonych, a także koordynację pomocy dla nich, np. poprzez zapewnienie środków finansowych na opłacenie adwokatów.

Po wtóre, mimo że zakwestionowane w śledztwie plakaty i nalepki miały takie hasła i szatę graficzną, aby ich przekaz nie działał tylko „na zewnątrz”, czyli niósł treści zrozumiałe dla osób niezwiązanych z ruchem narodowo- socjalistycznym, ale również działał „do wewnątrz”, to jest poprzez przemycanie treści, zrozumiałych jedynie przez „wtajemniczonych” (np. czytelne dla środowiska neonazistowskiego odniesienia do „14 Słów” D.L.'a, to wbrew wywiodom apelacji prokuratora, nie musiało to mieć na celu „scalanie zorganizowanej grupy przestępczej”. Równie prawdopodobne jest to, że przekaz ten był kierowany do subkultury neonazistowskiej, jako osób o zbliżonych do autorów przekonaniach i systemie wartości, bez woli i świadomości, że chodzi o grupę w rozumieniu art. 258 KK.

Po trzecie, odnalezienie na komputerze oskarżonego K.S. (2) instruktażu usuwania danych informatycznych, które mogłyby obciążać oskarżonych, nie musi dowodzić, by poza nim także pozostali oskarżeni dysponowali takim instruktażem i by wykorzystywali go (k. (...), t. XI).

Po czwarte, wprawdzie w pamięci komputera F.P. ujawniono niezwykle profesjonalnie opracowaną informację dotyczącą metod pracy Policji i Urzędu Ochrony Państwa (k. (...), t. XIII), w tym czynności operacyjno-rozpoznawczych, a także instruktaż w zakresie sposobu postępowania w wypadku zatrzymania przez Policję oraz prowadzenia czynności operacyjnych lub procesowych przez organy państwa, wskazujące jednoznacznie, że autor tej informacji kierował ją do rzeczywistych lub potencjalnych członków zorganizowanej grupy przestępczej o charakterze neonazistowskim, to jednak szczegółowa analiza tej informacji wskazuje, że pochodziła sprzed kilku lat. Jako potencjalne zagrożenie dla ruchu wskazывano bowiem ugrupowania polityczne ((...), (...), (...), (...)), które już nie występują na arenie politycznej (k. (...), t. XIII).

Nawet jeśli kilka lat temu działała zorganizowana grupa przestępcza, wykorzystująca tę informację, to brak dostatecznych dowodów, by w okresie inkryminowanym oskarżeni byli członkami takiej grupy.

Po piąte, brak dostatecznych podstaw do przyjęcia, by dane personalne osób uznawanych za wrogów ruchu, a także zabezpieczone w toku przeszukań formularze „S. polscy aktywiści - deklaracja osoby wspierającej”, nakazujące milczenie na temat jakiegokolwiek aktywności tego przestępczego przedsięwzięcia, a także inne przedmioty zabezpieczone u oskarżonych i poddane oględzinom (k. (...), t. XI; (...), t. XVI; (...), t. XXII) miały dowodzić istnienia zorganizowanej grupy przestępczej. Takie przedmioty mogły należeć do członków zorganizowanej grupy przestępczej, ale równie dobrze do uczestnika subkultury bez świadomości istnienia grupy przestępczej i woli działania w niej. Co więcej, z powołanej opinii biegłego D.L. sympatycy ruchu nazistowskiego nie wykazują potrzeby prowadzenia żadnej formalizacji działań (k. (...), t. XLIII).

Po szóste, część argumentacji zawartej w apelacji prokuratora, odnoszącej się do rzekomego zaplecza finansowego zorganizowanej grupy przestępczej, do której mieliby wchodzić oskarżeni, ma charakter domniemań i przypuszczeń i jest poparta żadną rzeczową analizą np. powiązań biznesowych i finansowych oskarżonych, a także przepływu między nimi środków finansowych. W apelacji prokurator dowodził, że „oskarżeni posiadali również zaplecze finansowe, pochodzące z czterech źródeł: dobrowolnych składek, zbiorów publicznych, organizacji koncertów oraz sprzedaży płyt z muzyką neonazistowską. Świadczy to bardzo wysokim stopniu zdyscyplinowania. Dodatkowo dysponowali zapleczem w postaci możliwości korzystania z lokali (...) i (...) w D. zarówno w celu spotkań, jak i organizacji koncertów” (strona 25 apelacji prokuratora - k. (...), t. XLIV akt sprawy). W ślad za tym oskarżyciel publiczny nie przedstawił jednak żadnych dowodów na przepływy finansowe między oskarżonymi, w tym w zakresie dobrowolnych składek, rzekomych zbiorów publicznych, a także organizacji koncertów i sprzedaży płyt z muzyką. Uwaga ta jest tym bardziej aktualna, że podczas śledztwa zabezpieczono informacje na temat operacji bankowych na kontach oskarżonych. Dane te nie pozwoliły prokuratorowi na zaprezentowanie, które z operacji na kontach bankowych miały charakter składek lub zbiorów pieniędzy na potrzeby środowiska neonazistowskiego. Rzeczywiście, operacje potwierdzały przelewy na zakupy, w tym płyt z muzyką, najczęściej poprzez portale internetowe (np. Allegro), jednak wartość zakupów nie dowodziła szerokiej skali transakcji tego rodzaju. Były one charakterystyczne dla zakupów realizowanych na własne potrzeby lub dla niewielkiego kręgu znajomych. Także życzeniowe i w sferze domysłów były uwagi o zapleczu do spotkań i koncertów w postaci lokali w D. Brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, by były one utrzymywane przez członków zorganizowanej grupy przestępczej albo przez środowisko neonazistowskie lub skinheadowskie. Jeśli się do tego doda, że właściciele wspomnianych lokali nie odnosili sukcesu finansowego, to przekonanie o zorganizowaniu wspomnianych środowisk wydaje się wyolbrzymione.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu trafnie ustalił, że nie ma dostatecznych dowodów na to, aby oskarżeni prowadzili stałą działalność wydawniczą lub kolportowali nagrania i inne przedmioty. Nie zdołano ustalić aby oskarżeni także prowadzili stałe działania zmierzające do gromadzenia pieniędzy na realizację celów rzekomej organizacji. Przecież brak jakichkolwiek danych o sposobie rozliczania przychodów z biletów na koncerty, a z wyjaśnień oskarżonych wynika wręcz jednoznacznie, że bilety te bilansowały jedynie koszty przeprowadzenia koncertów.

Po siódme, z pozoru o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej mogłaby świadczyć znacząca korespondencja z Polski i z zagranicy (głównie z Wielkiej Brytanii) adresowana do oskarżonego T.M. (1), który w trakcie śledztwa tymczasowo był osadzony w Areszcie Śledczym we Wł. Korespondencja ta zawierała wyrazy poparcia i solidarności z tym oskarżonym, przy czym w większości przesłanych kartek pocztowych znajdowały się te same zwroty (k. (...), t. IX). Tego rodzaju akcje poparcia, czego uczy doświadczenie życiowe i orzecznictwo, można jednak zainicjować nawet bez jakichkolwiek struktur organizacyjnych. Wystarczy umieszczenie wezwania do przesyłania głosów poparcia np. w drodze maili, sms-ów, kierowanych do znajomych i kolegów, a nawet do nieznajomych lub przez zamieszczenie informacji w internetowych portalach społecznościowych.

Po ósme, Sąd Okręgowy we Wrocławiu zasadnie przyjął, że oskarżonych łączyły poglądy rasistowskiej, nacjonalistycznej, nawiązywanie do symboli i idei nazistowskich, a także że utrzymywali ze sobą kontakty towarzyskie. Wspólnie spędzali czas na siłowni, uczestniczyli w koncertach neonazistowskich, kontaktowali się ze sobą, w tym za pośrednictwem komunikatora G.-G. i niejednokrotnie wymieniali się poglądami. Jednak taka więź charakteryzować także uczestników subkultur, którzy nie uczestniczą w zorganizowanych grupach przestępczych.

Po dziewiąte, trudno odmówić racji Sądowi I instancji, że formy komunikacji i współdziałania między oskarżonymi i ich wzajemne relacje dawały podstawę do wniosków, że poszczególne działania realizowane zespołowo były podejmowane w ramach jednego zamiaru, ale też przy zachowaniu autonomii poszczególnych osób, które albo włączały się w poszczególne inicjatywy (organizację koncertów, rozlepianie ulotek), albo się w te konkretne poczynania nie angażowały. Nie można jednak pominąć tego, że poszczególne przypisane oskarżonym czyny były popełnione przez różne osoby. Nie ma dowodów, by istniały jakiegokolwiek formy stałego współdziałania oskarżonych w ramach organizacyjnych. Nie sposób również

wykazać, by oskarżeni: K.S. (2) i M.R. wypełniali jakiejkolwiek funkcje władcze wobec pozostałych oskarżonych, w tym co do określania kierunków działania, wydawania poleceń pozostałym oskarżonym oraz koordynowania ich działalności.

Po dziesiąte, wyniki śledczych oględzin przedmiotów ujawnionych u oskarżonych (k. (...), t. XI; (...), t. XVI; (...), t. XXII) wskazywały na posiadanie przez nich przedmiotów o symbolice neonazistowskiej, a ponadto oględziny ciała oskarżonych: W.C. (k. (...), t. XVII), K.S. (2) (k. (...), t. XXII) i T.M. (1) (k. (...), t. X) wykazały, że mają tatuaże o symbolice neonazistowskiej, a także nasuwające podejrzenia, że są członkami organizacji (...) lub (...). Niewątpliwie wymienione organizacje istnieją, mają zasięg międzynarodowy i charakter zorganizowanych grup przestępczych. Jednak w niniejszej sprawie nie zebrano przekonującego materiału dowodowego, by oskarżeni rzeczywiście w inkryminowanym okresie byli członkami obu wymienionych organizacji.

Co więcej, co notoryjne dla Sądu Apelacyjnego, w postępowaniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 14 grudnia 2010 roku sygn. akt III K - 49/10 skazującym m.in. B.B. za przestępstwa z art. 258 § 1 KK, z art. 119 § 2 KK w zw. z art. 256 KK, art. 257 KK i art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t.j. Dz.U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK, złożył on istotne wyjaśnienia na temat ruchu neonazistowskiego w Polsce, w tym na organizacje (...) oraz (...) (k. (...), t. XXIV). Zeznania w tej sprawie złożył także świadek M.G. (k. (...), t. XXIV). Te wyjaśnienia i zeznania zostały także dołączone do akt niniejszej sprawy, zawnioskowane w akcie oskarżenia do ujawnienia na rozprawie głównej i rzeczywiście ujawnione przez Sąd I instancji (k. (...), t. XLIII).

Wyjaśnienia B.B. i M.G. rzucały istotne światło na zaangażowanie oskarżonego W.C. w ruch neonazistowski i przemawiały zdecydowanie przeciwko tezie o istnieniu zorganizowanej grupy przestępczej. Podczas przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 14 lutego 2007 r. w dniu B.B. wyjaśnił, że mimo kontaktów z członkami zagranicznych organizacji neonazistowskich i organizacji koncertów neonazistowskich w Polsce, nie było ustalonej hierarchii wśród osób z tego środowiska. Jak wyjaśnił: „C. z E. mieli organizować koncerty, a reszta to nie wiem, spotykali się na biesiadach. P. mi mówił, że w Polsce ważniejszy od niego był C., bo organizował koncerty, ale nie było ustalonej hierarchii. Nie wiem czy był tam jakiś przywódca, gdyby przywódcą był P., to by się z nimi nie pokłócił i nie odszedł, a sam by zrobił porządek. Kontakty z zagranicą miał P., C., E. i właściwie inni też” (k. (...), t. XXIV).

Natomiast świadek M.G. podczas przesłuchania w dniu 16 marca 2007 r. stwierdził: „W (...) nastąpił rozłam, po ukazaniu się redwach, ponieważ niektórzy ze starej gwardii jak (...) (oskarżony W.C. - przyp. Sądu Apel.), E. nie pochwalali tego. (...) gromadził te osoby, które zainteresowane były organizowaniem koncertów i działalnością z tym związaną, zwłaszcza zarabianiem pieniędzy na ruchu (...), bez polityki. S. nazywał ich dyshonorowcami, gdyż uważał, że (...) to również ruch polityczny i polityka powinna zajmować jedno z czołowych miejsc. (...) i reszta uważali, że to zbyt ryzykowne. Za S. poszedł B. i chyba tylko to miasto. Wynika z tego, że S. nie cieszył się dobrą opinią, był, uważany za osobę, która robi podziały i skłóca ludzi. Sądzę, że utworzył redwatch, żeby pokazać, że polityka jest ważna. (...) i reszta nie byli zadowoleni z redwatch, chodziło o to, aby nie robić zamieszania wokół (...), bo organizowanie koncertów będzie trudniejsze, nie chcieli rozgłosu w mediach (podkreślenia Sądu Apel.). Ja (...) osobiście nie poznałem, chociaż to on zapraszał zespół na koncert w G.” (k. (...), t. XXIV).

Przywołane wyjaśnienia podejrzanego B.B. i zeznania M.G. opisywały, oczywiście, sytuację sprzed 2007 r., jednak świadczyły do postępującej dezintegracji polskiego środowiska neonazistowskiego. Materiały dowodowe zebrane w niniejszej sprawie nie potwierdziły, aby w inkryminowanym okresie nastąpiła integracja wspomnianego środowiska, a wręcz przeciwnie.

Po jedenaste, w toku postępowania przesłuchano szereg świadków, którzy mieli kontakty z oskarżonymi, jeździli z nimi na koncerty lub obserwowali ich zachowanie, jednak nie przekazały żadnych szczegółów, które mogłyby potwierdzać, że uczestniczyły w zorganizowanej grupie przestępczej. Mowa m.in. o zeznaniach świadków: B.R. (k. (...), t. X; (...), t. XLII), P.Z. (2) (k. (...), t. X, (...), t. XLII), B.P. (k. (...), t. X, (...), t. XLII), Z.W. (k. (...), t. X, (...), t. XI, (...), t. XLIII) i D.G. (k. (...), t. X, (...), t. XLII). Nie są to bezpośrednie dowody, że takiej organizacji przestępczej nie było, lecz dowody nasuwające kolejne poważne wątpliwości na potwierdzenie takiej tezy.

Po dwunaste, charakterystyczne dla działań organizacji neonazistowskich, nawet terrorystycznych i ekstremistycznych (co cechuje zresztą także organizacje skrajnie lewackie) jest przyjmowanie formuły (...) co oznacza prowadzenie „oporu bez przywódcy”. Formuła ta adresowana jest do poszczególnych sympatyków, którzy jako (...) lub w niewielkich grupach mają podejmować działania zbieżne z ideologią całego środowiska. Już taka formuła (charakterystycznym przykładem wydaje się zamach zorganizowany w Norwegii przez A.B.) nasuwa trudności w dowodzeniu istnienia zorganizowanych grup przestępczych w środowiskach narodowo-socjalistycznych lub neonazistowskich. Miało to także znaczenie dla niemożności wykazania bez wątpienia, że oskarżeni byli członkami grupy, o której mowa w art. 258 KK.

Po trzynaste, Sąd Okręgowy we Wrocławiu trafnie ustalił, że nie ma dostatecznych dowodów na to, aby oskarżeni brali udział w stałym monitorowaniu i rozpoznawaniu środowiska lewackiego. Zarówno w akcie oskarżenia, jak i w apelacji prokurator nie przedstawił na poparcie tych tez żadnych przekonujących dowodów.

Po czternaste, wyłącznie w kategoriach domniemania należy potraktować argumenty apelacji prokuratora, jakoby oskarżeni „posiadali kontakty na szczeblu międzynarodowym w ramach grup o zbliżonej proveniencji” (strona 25 apelacji prokuratora - k. (...), t. XLIV akt sprawy). Najprawdopodobniej do takich wniosków doszedł oskarżyciel publiczny wobec tego, że w koncertach w D. brały udział zagraniczne zespoły muzyczne. Jednak nie przedstawiono żadnych dowodów potwierdzających, by osoby będące członkami tych zespołów muzycznych uczestniczyły w zorganizowanych grupach przestępczych mających na celu popełnianie przestępstw związanych z publicznym propagowaniem faszystowskiego lub innego totalitarnego ustroju państwa lub nawoływaniem do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, a także do publicznym znieważaniem grup ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów naruszania nietykalności cielesnej innej osoby.

Po piętnaste, również wyłącznie w kategoriach domniemania należy potraktować argumenty apelacji prokuratora, jakoby „obraz organizacji zorganizowanej, sprawnej, z zapleczem finansowym, lokalowym oraz ludnościowym, która z czasem pozwałałaby sobie na coraz bardziej zuchwałe przejawy agresji nie tylko wobec obcokrajowców, ale także osób o odmiennym światopoglądzie” (strona 25 apelacji prokuratora - k. (...), t. XLIV akt sprawy). Żadnych przesłanek i dowodów na potwierdzenie takich racji prokurator obiektywnie nie miał.

Po szesnaste, poza zakresem zainteresowania i wiedzy oskarżyciela publicznego znalazła się część niejawna uzasadnienia zaskarżonego wyroku, mimo tego że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy zawiadomił strony procesowe, iż można się z nią zapoznać w kancelarii tajnej (k. (...), t. XLV). Charakter niejawny miała istotna część materiałów z czynności operacyjnej policji, która pozwałała ocenić charakter kontaktów między oskarżonymi, w tym pod kątem zaistnienia przestępstwa z art. 258 KK. Ponieważ oskarżyciel publiczny nie skorzystał z możliwości zapoznania się z tą częścią uzasadnienia zaskarżonego wyroku, czemu dał wyraz na rozprawie odwoławczej (k. (...), t. XLV), to argumentacji apelacji prokuratora pomijała znaczący fragment argumentacji Sądu Okręgowego. Już choćby z tego powodu należało uznać analizę oskarżyciela publicznego przedstawioną w apelacji za niezgodną z zasadą swobodnej oceny dowodów z art. 7 KPK.

Po siedemnaste, ani w akcie oskarżenia, ani w apelacji oskarżyciel publiczny nie postawił oskarżonym zarzutów popełnienia przestępstw z art. 256 § 1 KK i z art. 257 KK w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a zatem w warunkach art. 65 KK. Kierunek apelacji prokuratora, zgodnie z zasadą reformationis in peius (art. 434 § 1 KPK i art. 443 KPK) wyklucza przyjęcie niekorzystnych dla oskarżonych ustaleń faktycznych w tym zakresie. Byłoby to możliwe wyłącznie w razie zaistnienia warunków z art. 440 KPK, czego w tej sprawie Sąd Apelacyjny nie dostrzegał.

Chociaż ma to drugorzędne znaczenie dla rekonstrukcji ustaleń faktycznych w oparciu o zasadę prawdy obiektywnej (art. 2 § 2 KPK), to jednak znamienne jest to, że zarzutu działania w warunkach art. 65 KK oskarżyciel publiczny nie postawił ani w śledztwie, ani nie domagał się tego w postępowaniu jurydykcyjnym.

Po osiemnaste, nawet uzasadnienie aktu oskarżenia zawiera argumentację wręcz sprzeczną wewnątrz, potwierdzającą wątpliwości co do istnienia zorganizowanej grupy przestępczej. Warto zacytować ten fragment ze strony 27 uzasadnienia aktu oskarżenia: „Co się tyczy funkcjonowania grupy, podkreślenia wymaga, że wskazana zorganizowana grupa przestępcza nie posiadała ściśle formalnej i rygorystycznie ustalonej wewnętrznej struktury organizacyjnej, jednakże organizowane regularnie przy współudziale tych samych osób wspólne akcje pozwalają na przyjęcie, iż mimo niniejszego poziomu wewnętrznej organizacji osoby te miały wspólny zamiar popełnienia przestępstw. Także w zakresie organizacji, grupa nie posiadała stałego i formalnego przywódcy, jednakże jak niewątpliwie wskazują materiały postępowania, w zakresie wszystkich poszczególnych akcji grupy konkretne osoby sprawowały funkcje kierownicze” (k. (...), t. XLI).

Z tych powodów nie mogły zostać uwzględnione zarzuty apelacji Prokuratora Rejonowego dla Wrocławia - Starego Miasta, kwestionującego ustalenia faktyczne Sądu I instancji o braku dowodów na zaistnienie przestępstw z art. 258 § 1 i 3 KK. Pojęcie „zorganizowania” z art. 258 KK odnosi się bowiem nie do sposobu popełnienia przestępstwa lub przestępstw, nawet najbardziej wymyślnie przeprowadzonych, z ustalonym podziałem ról poszczególnych sprawców, lecz do grupy, utworzonej, by przestępstwo popełnić. Nie chodzi o zbiorowość ludzi, np. złączonych poczuciem wspólnoty uczestników subkultury, lecz o strukturę utworzoną, by popełniać przestępstwa. Nie ma znaczenia „skomplikowany” charakter czynności sprawczych, bo grupa zorganizowana może działać w prostym schemacie zachowań (por. wyrok S.A. w Krakowie z 16.12.2010 r. sygn. II AKA - 223/10 - Krakowskie Zeszyty Sądowe rok 2011, z. 4, poz. 36).

Z tych powodów należało zaakceptować stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu o uniewinnieniu oskarżonych od zarzutów popełnienia przestępstw z art. 258 § 1 i 3 KK, wobec braku dostatecznych przekonujących dowodów na

popęlnienie przez nich wspomnianych przestępstw. W tej kwestii zachodziły istotne, opisane wyżej i niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z zasadą *in dubio pro reo* z art. 5 § 2 KPK należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych.

Niezależnie od powyższego rozstrzygnięcia, wypada zauważyć, że wobec uniewinnienia oskarżonych od przestępstw z art. 258 § 1 i 3 KK, całkowicie chybiony i sprzeczny z regułą *ne peius* wyrażoną w art. 454 § 1 KPK był alternatywny wniosek apelacji prokuratora o skazanie oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1) za zarzucone im przestępstwa i wymierzenie odpowiednich kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Kwestia publicznego znieważania grup ludności z powodu ich przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej (art. 257 KK).

Odrzucając zasadność zarzutu prokuratora, że działanie poszczególnych oskarżonych przy rozkolportowaniu ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych oraz podczas koncertów, a zatem by wyczerpywało ustawowe znamiona występkę z art. 257 KK, Sąd Okręgowy we Wrocławiu stwierdził, iż określona w tym przepisie zniewaga jest przestępstwem skierowanym przeciwko godności osobistej człowieka. Przepis ten chroni godność osobistą każdej osoby niezależnie od przynależności narodowej, etnicznej, rasowej wyznaniowej lub bezwyznaniowej. Przestępstwo zniewagi polega na użyciu słów obelżywych lub sformułowanie zarzutów obelżywych lub ośmieszających, postawionych w formie niezracjonalizowanej. O uznaniu określonych sformułowań za „znieważające” decydują w pierwszym rzędzie ogólnie przyjęte normy obyczajowe. Tymczasem zarówno na nalepkach, jak i ulotce nie zostały zamieszczone jakiegokolwiek elementy czy to graficzne czy też tekstowe, które mogły godzić w godność osobistą człowieka ze względu na jego przynależność narodową, etniczną, rasową lub wyznaniową. Także podczas koncertów, nie wznoszono żadnych okrzyków nie wywieszano żadnych flag godzących w te wartości.

Prowadziło to do wyeliminowania znamion ustawowych przepisu art. 257 KK z opisu działania i kwalifikacji prawnej czynów oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1) i uznanie, że wypełnili jedynie znamiona przestępstwa z art. 256 § 1 KK.

Oceniając zasadność stanowiska Sądu I instancji, na wstępie należy stwierdzić, że przestępstwo opisane w art. 257 KK (znieważenie albo naruszenie nietykalności cielesnej) ma charakter wieloodmianowy, a czynność sprawcza polega na publicznym znieważaniu albo na naruszaniu nietykalności cielesnej. Interpretacja sformułowania „znieważa” jest taka sama, jak w przypadku art. 216 KK, a zatem chodzi tu o znieważenie osoby wypowiedzią, skutkującą naruszeniem czci i godności. Wypowiedź musi mieć obiektywnie charakter znieważający, a nie tylko być taką w subiektywnym przekonaniu ofiary. Pod uwagę należy również brać lokalne znaczenie poszczególnych słów, które mogą mieć w danej społeczności charakter obraźliwy. Zamiar sprawcy, czy to w postaci znieważenia, czy też naruszenia nietykalności cielesnej, musi być ściśle związany z powodem, którym jest przynależność narodowa, etniczna, rasowa, wyznaniowa lub bezwyznaniowość ofiary. Działanie sprawcy z innych powodów nie pozwala na kwalifikację prawną z art. 257 KK (por. Z.Ćwiąkalski (w:) A.Zoll (red.), A.Barczak-Oplustil, G.Bogdan, Z.Ćwiąkalski, M.Dąbrowska-Kardas, P.Kardas, J.Majewski, J.Raglewski, M.Rodzinkiewicz, M.Szewczyk, W.Wróbel - Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 KK, Zakamycze 2006 - tezy 4-6 do art. 257 KK; K.Karsznicki - Przestępstwa popełniane z pobudek rasistowskich lub ksenofobicznych, Prokuratura i Prawo 2012, Nr 2, s. 25).

W doktrynie jednoznacznie podkreślano, że przedmiotem czynności wykonawczej zniewagi z art. 257 KK jest grupa narodowa, etniczna, rasowa, wyznaniowa, bezwyznaniowa lub poszczególna osoba należąca do tej grupy, a naruszenia nietykalności cielesnej - osoba należąca do tej grupy. Nie jest takim przedmiotem inna osoba, w nawet taka, która wstała się za znieważaną grupą lub osobą i przez to sama została znieważona. Ustawa *expressis verbis* ogranicza przedmiot czynności wykonawczej do grupy ludności lub osoby przynależnej do narodowości, grupy etnicznej, rasy lub wyznania albo grupy bezwyznaniowej (por. Z.Ćwiąkalski (w:) A.Zoll (red.), A.Barczak-Oplustil, G.Bogdan, Z.Ćwiąkalski, M.Dąbrowska-Kardas, P.Kardas, J.Majewski, J.Raglewski, M.Rodzinkiewicz, M.Szewczyk, W.Wróbel - Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 KK, Zakamycze 2006 - tezy 8 do art. 257 KK oraz R.A.Stefański - Przestępstwo publicznego znieważania grupy ludności lub osoby z powodu dyskryminacyjnego (art. 257 KK), Prokuratura i Prawo 2006, Nr 6, s. 24-37).

Ponieważ art. 257 KK penalizuje p ubliczne znieważenie grupy ludności albo poszczególną osobę z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości lub z takich powodów naruszenie nietykalności cielesną innej osoby, to przestępstwo to można popełnić wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Świadczy o tym sformułowanie „z powodu” użyte w treści przepisu art. 257 KK, które jest synonimem działania z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (*dolus coloratus*).

Stanowisko to akceptuje zdecydowana większość doktryny (A.Marek - Kodeks karny. Komentarz - teza 2 do art. 257 KK; M.Mozgawa (w:) M. Mozgawa (red.), M.Budyn-Kulik, P.Kozłowska-Kalisz, M.Kulik - Kodeks karny. Komentarz, teza 3 do art. 257 KK; E.Pływaczewski (w:) A.Wąsek (red.), O.Górniok, W.Kozielewicz, E.Pływaczewski, B.Kunicka-Michałska, R.Zawłocki, B.Michalski, J.Skorupka - Kodeks karny. Część szczególna, Tom II. Komentarz do art. 222-316 KK, Warszawa 2006, s. 420-421). Jedynie Z.Ćwiąkalski przedstawia odmienne stanowisko uważając, że przestępstwo z art. 257 KK można popełnić w zamiarze bezpośrednim i ewentualnym (Z.Ćwiąkalski (w:) A.Zoll (red.), A.Barczak-Oplustil, G.Bogdan, Z.Ćwiąkalski, M.Dąbrowska-Kardas, P.Kardas, J.Majewski, J.Raglewski, M.Rodzinkiewicz, M.Szewczyk, W.Wróbel - Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 KK, Zakamycze 2006 - teza 12 do art. 257 KK).

Mając powyższe na uwadze, do podstawowych zadań postępowania karnego należało z jednej strony wykazanie czy treść ulotek i nalepek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych albo podczas koncertów zespołów muzycznych zawierała przekaz znieważający poszczególne grupy, o których mowa w art. 257 KK (strona przedmiotowa), a z drugiej strony ustalenie z jakim zamiarem działali oskarżeni dokonując poszczególnych działań zarzuconych im przez oskarżyciela publicznego, a w szczególności czy adresowali swoje publiczne wystąpienia do grupy ludności albo poszczególnej osoby z powodu jej przynależności narodowej, etnicznej, rasowej, wyznaniowej albo z powodu jej bezwyznaniowości (strona podmiotowa).

Jeżeli chodzi o kwestię strony przedmiotowej, to prokurator w apelacji sprzeciwił się ustaleniom Sądu I instancji, że na nalepkach i ulotce nie zostały zamieszczone jakiejkolwiek elementy czy to graficzne czy też tekstowe, które mogły godzić w godność osobistą człowieka ze względu na jego przynależność narodową, etniczną, rasową lub wyznaniową. Kwestionował także, że podczas koncertów, nie wznoszono żadnych okrzyków, nie wywieszano żadnych flag godzących w te wartości.

Oskarżyciel publiczny przedstawił argumenty, że sformułowania zawarte na rozwieszanych plakatach, takie jak: „(...)! B. (...), (...)”, „(...)” „(...)” „(...)” wraz z załączoną do nich szatą graficzną stanowiły treści obiektywnie znieważające określone grupy ludności, zrozumiałe dla przeciętnego obywatela. Jego zdaniem, treści te zawierały stwierdzenia, że wyznawcy Islamu, R. i ludzie wyznania mojżeszowego, stanowią ludzi gorszych, niebezpiecznych dla hegemonii białej rasy. Plakaty te odwołują się do szowinistycznych stereotypów, kulturowanych w kręgach, do których należą oskarżeni. Zawarte tam treści mają bez żadnych wątpliwości potężny negatywny ładunek emocjonalny, zdecydowanie, silniejszy niż w przypadku oznak lekceważenia, które można okazać drugiej osobie, na co przedstawiał dowody w postaci zeznań świadków: E. Al (...).

We wskazanych przez oskarżyciela publicznego ulotkach i nalepkach o treści: „(...)! B. (...), (...)” oraz „(...)”, można się doszukać obiektywnych treści znieważających, co słusznie dostrzegł Sąd I instancji. Być może subiektywnie były one odbierane właśnie w taki sposób, o czym świadczyłyby przede wszystkim zeznania muzulmanki narodowości polskiej - świadka E. Al (...) (k. (...), t. X; (...), t. XI; (...), t. XLIII), a częściowo także świadków: A.W. (k. (...), t. X; (...), t. XLII), M.O. (k. (...), t. XI) oraz dziennikarki Gazety (...) , która jako pierwsza podjęła interwencję po sygnałach czytelników - świadka M.P. (2) (k. (...), t. I; (...), t. XLIII), jednak obiektywnie nie można się w tych treściach doszukać znieważenia. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Okręgowy, odwołanie się w tekście ulotki do K. lub użycie niewłaściwej technologii druku, obiektywnie nie może być uznane za znieważenie wyznawców islamu, a przeciwnie stanowisko byłoby wyrazem nadużycia ochrony prawnej przekonań religijnych.

Podobnie należy oceniać zarzuty znieważania po myśli art. 257 KK podczas koncertów muzycznych, gdyż oskarżyciel publiczny nie tylko nie powołał treści, jakie miałyby padać podczas koncertów, lecz także nie wskazał, jakie treści przeniknęły do osób z dyskryminowanych grup i czy poczuły się one urażone. Tej wiedzy nie dostarczyły wyjaśnienia oskarżonych: F.P. (k. (...), t. IV, (...), t. XLII), W.C. (k. (...), t. VI), K.S. (2) (k. (...), t. V), G.D. (k. (...), t. VI), K.P. (1) (k. (...), t. VII, k. (...), t. XLII), T.M. (1) (k. (...), t. VIII), M.R. (k. (...), t. VI, k. (...), t. XLII) oraz P.Z. (1) (k. (...), t. VII), a także analiza zebranych podczas śledztwa treści stron internetowych identyfikowanych z prezentacją poglądów neonazistowskich i działalnością ruchu neonazistowskiego w Polsce.

Inaczej należy ocenić nalepkę o treści: „(...) wolna od cygaństwa”, przedstawiającą przekreślony wizerunek brodatego mężczyzny, niewątpliwie narodowości romskiej, która jednoznacznie sugeruje, że R. to bez wyjątków oszuści (cygaństwo to tyle co hochsztaplerstwo, oszustwo). Ta ostatnia nalepka zawierała treści obiektywnie znieważające.

Jednak ocena strony podmiotowej czynów przypisanych oskarżonym nie pozwala na przypisanie im przestępstwa z art. 257 KK wobec braku jednoznacznych i przekonujących dowodów, że zamierzali oni adresować swoje przesłanie do osób narodowości romskiej. Tylko w takim wypadku możliwe byłoby przypisanie im przestępstwa z art. 257 KK, poprzez ustalenie, że chcieli znieważać osoby pochodzenia romskiego przez kierowanie do nich wspomnianych treści. Konstatacja, że przestępstwo z art. 257 KK można popełnić wyłącznie umyślnie w zamiarze bezpośrednim, poparta przedstawio-

nym wyżej dorobkiem piśmiennictwa, oznaczała bowiem niemożność przypisania sprawcom tego, że działali w zamiarze ewentualnym (przewidywali, że kierowane przez nich treści trafią do grup ludności lub poszczególnych osoby i godzili się na to, że będą prowadzić do ich znieważenia).

Nakazywało to wyjaśnienie, do jakich adresatów kierowali swoje przesłanie oskarżeni. Na podstawie wyjaśnień oskarżonych: F.P. (k. (...), t. IV, (...), t. XLII), K.S. (2) (k. (...), t. V), T.M. (1) (k. (...), t. VIII) i M.R. (k. (...), t. VI, k. (...), t. XLII) Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżony M.R. rozklejał nalepki na przystankach tramwajowych, drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych m.in. przy ul. (...) we W., na tablicach ogłoszeń zamieszczonych w kamienicach położonych przy ul. (...) we W.. Część z tych nalepek M.R. przekazał F.P., który rozkleił je następnie na przystanku autobusowym położonym w B. przy ul. (...), a następnie kilka nalepek F.P. przekazał K.S. (2), który rozkleił je na przystankach MPK w D.. Pozostałe nalepki M.R. przekazał w celu ich przechowania T.M. (1), który ukrył w szafce służbowej w miejscu pracy.

Natomiast w innym wypadku kolportowanie ulotek: "(...)y" przeprowadzili oskarżeni: M.R., K.P. (1) i G.D., którzy rozkleili na ponad 30 przystankach MPK rozmieszczonych w różnych miejscach we W., a mianowicie:

- przy ul. (...) - przystanek nr (...), (...), (...), (...), (...),
- przy ul. (...) - przystanek nr (...),
- przy (...) - przystanek nr (...),
- przy al. (...) - przystanek nr (...), (...),
- w dzielnicy N. - przystanek nr (...), (...), (...),
- w dzielnicy P. - przystanek nr (...), (...), (...),
- przy ul. (...) - przystanek nr (...), (...), (...), (...),
- przy ul. (...) - przystanek nr (...),
- przy (...) przystanek nr (...), (...), (...),
- przy ul. (...) - przystanek nr (...), (...), (...),
- przy pl. (...) - przystanek nr (...), (...),
- przy ul. (...) - przystanek nr (...), (...), (...), (...),
- przy P. Zachodnim - przystanek nr (...), (...),
- przy (...) Parku (...) - przystanek nr (...).

Ustalono to na podstawie dowodów w postaci wyjaśnień oskarżonych: F.P. (k. (...), t. IV, (...), t. XLII), K.P. (1) (k. (...), t. VII, (...), t. XLII), K.S. (2) (k. (...), t. V) i M.R. (k. (...), t. VI, k. (...), t. XLII) oraz świadków: E. Al (...) (k. (...), t. X; 2.041-2.045, t. XI; (...), t. XLIII), A.W. (k. (...), t. X; (...), t. XLII), M.O. (k. (...), t. XI) i M.P. (2) (k. (...), t. I; (...), t. XLIII), a także informacji Urzędu Miejskiego we W. z załącznikami (k. (...), t. I), dokumentacji fotograficznej (k. (...), t. II), dowodowej ulotki: „(...)” (k. (...), t. II) i treści rozmów przeprowadzonych między oskarżonymi: M.R. i K.S. (2) za pośrednictwem komunikatora G.-G. (k. (...), t. V).

Jednak z wyjaśnień wszystkich oskarżonych biorących udział w kolportowaniu ulotek i nalepek nie wynikało, by adresowali je do osób z dyskryminowanych grup wyznaniowych i narodowościowych. Przeciwnie, chodziło o pobudzenie do działań dyskryminacyjnych przedstawicieli „białej rasy”, a nie znieważenie przedstawicieli innych grup i osób. Przeczyłoby to tezie o chęci znieważenia tych grup ze strony oskarżonych.

Nie jest kwestionowane to, że nie w każdym wypadku przestępstwo z art. 256 § 1 KK pociąga za sobą wypełnienie dyspozycji art. 257 KK. Nawoływanie do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość, wcale nie musi się łączyć ze znieważeniem wspomnianych grup ludności albo poszczególnych osób. Przecież nawoływanie do nienawiści wypowiedane (prezentowane) jest z reguły nie do przedstawicieli dyskryminowanych grup, lecz do tych, którzy by mieli je dyskryminować. Oczywiście, mogą zdarzać się sytuacje, że sprawcy chcą tym samym przesłaniem dotrzeć do dyskryminowanych i potencjalnych dyskryminujących, lecz wymaga to każdorazowo pozytywnego ustalenia faktycznego na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego. Takich okoliczności oskarżyciel publiczny w niniejszej sprawie nie wykazał, co nakazywało zaakceptować stanowisku Sądu Okręgowego we Wrocławiu o wyeliminowaniu przepisu art. 257 KK z opisu czynów przypisanych oskarżonym, co

równało się ich uniewinnieniu. W związku z tym należało zaakceptować rozstrzygnięcie Sądu I instancji w tym zakresie, zgodnie z zasadą in dubio pro reo z art. 5 § 2 KPK należało rozstrzygnąć na korzyść oskarżonych.

Jedynie na marginesie można zauważyć, że wskazane wyżej miejsca rozklejania ulotek i nalepek nie są kojarzone jednoznacznie z miejscami zamieszkania lub kultu religijnego muzułmanów, wyznawców judaizmu oraz osób narodowości romskiej.

Niezależnie od powyższego rozstrzygnięcia, wypada zauważyć, że całkowicie chybiony i sprzeczny z regułą ne peius wyrażoną w art. 454 § 2 KPK był alternatywny wniosek apelacji prokuratora o skazanie oskarżonych: F.P., K.S. (2), W.C., G.D., M.R., K.P. (1), K.S. (1), T.M. (1) i P.G. (1) za zarzucone im przestępstwa, z uwzględnieniem kumulatywnej kwalifikacji prawnej z art. 257 KK i wymierzenie odpowiednich kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

Kwestia uprzedniego skazania P.Z. (1) za przestępstwa tożsame z zarzutami pozostałych oskarżonych

Na poparcie zarzutów przedstawionych w swojej apelacji, a także wspierając przekonanie o mankamentach zaskarżonego wyroku wskazanych w tym środku odwoławczym, prokurator podniósł, że oskarżony P.Z. (1), którego skazano w trybie art. 335 § 1 KPK w zw. z art. 343 KPK bez przeprowadzenia rozprawy, wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt III K - 4/11 (k. (...), t. XLII) za przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 KK oraz z art. 256 § 1 KK i art. 257 KK w zw. z art. 11 § 2 KK i art. 12 KK i art. 65 § 1 KK. Zarzuty te były tożsame z tymi, od których częściowo uniewinniono pozostałych oskarżonych w niniejszym postępowaniu.

Czytając apelację prokuratora ma się wrażenie, że w ocenie oskarżyciela publicznego uprzednie skazanie P.Z. (1) przesądzało o błędnych ustaleniach faktycznych Sądu I instancji zawartych w zaskarżonym wyroku, że brak jest wystarczających dowodów na istnienie zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 § 1 i 3 KK) oraz na publiczne znieważanie przez oskarżonych grup ludności z powodu ich przynależności etnicznej, wyznaniowej i rasowej poprzez rozkolportowanie ulotek na przystankach MPK oraz na drzwiach wejściowych do klatek schodowych budynków mieszkalnych, a także w trakcie koncertów (art. 257 KK).

Taka ocena nie jest uzasadniona i nie uwzględnia tego, że Sąd I instancji orzekający w niniejszym postępowaniu nie był związany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 12 kwietnia 2011 r. sygn. akt III K - 4/11 (k. (...), t. XLII), gdyż miał zagwarantowaną samodzielność orzecznictwa z myślą art. 8 KPK.

Zgodnie z art. 8 § 1 KPK sąd karny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu. Oznacza to jednoznacznie, że byłoby rażącym naruszeniem zasad procesowych, gdyby Sąd I instancji czuł się związany orzeczeniem skazującym P.Z. (1) i swoje ustalenia faktyczne dostosowywał do wyników postępowania o sygn. III K - 4/11. Przejmowanie ustaleń faktycznych od innego organu procesowego, który poczynił je we wcześniejszej fazie jurysdykcyjnej w stosunku do oskarżonego, co do którego rozpoznano sprawę odrębnie byłoby naruszeniem nie tylko zasady samodzielności orzecznictwa sądu (art. 8 KPK), ale także zasady swobodnej oceny dowodów (art. 7 KPK). Sąd musi bowiem każdorazowo dokonać własnych ocen przeprowadzonych przez siebie dowodów, a ich ocena dokonana poprzednio przez inny organ nie może być dla niego wiążąca. Konieczność dokonania własnych ustaleń wynika z zasady bezpośredniości (art. 4 KPK), stanowiącej jedną z gwarancji zasady prawdy materialnej (art. 2 § 2 KPK).

Wreszcie nie można zapominać, że postępowanie wobec oskarżonego P.Z. (1) przeprowadzono w trybie konsensualnym, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego i to mimo tego, że oskarżony ten zaprzeczał swojemu udziałowi z zorganizowanej grupy przestępczej (art. 258 § 1 KK). Nakazywało to potrzebę wnikliwego podejścia do ustaleń faktycznych wynikających z tego rozstrzygnięcia. Nie są bowiem znane pobudki, jakimi kierował się skazany P.Z. (1), wyrażając zgodę na wydanie wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 KPK w zw. z art. 343 KPK bez przeprowadzenia rozprawy.

Reasumując, orzeczenie to nie może być probierzem dla ustaleń faktycznych i prawnych zawartych w zaskarżonym wyroku.

Kwestia popełnienia przez oskarżonych: F.P., W.C., P.G. (1), M.R., T.M. (1) i G.D., przestępstw z art. 256 § 1 KK.

Nie zasługiwały na uwzględnienie apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych: F.P., W.C., P.G. (1), M.R., T.M. (1) i G.D., kwestionujących poczynione przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu ustalenia faktyczne, rzekomo błędne, i podnoszących zarzuty obrazy przepisów procesowych.

Wbrew tym zarzutom, Sąd I instancji wręcz wzorcowo przeprowadził rekonstrukcję stanu faktycznego na podstawie wszystkich dostępnych dowodów, w tym wyjaśnień wszystkich oskarżonych, zabezpieczonych u nich przedmiotów związanych z sympatiami narodowo-socjalistycznymi, skinheadowskimi, kibicowskimi oraz skrajnie nacjonalistycznymi, w

tym utworów muzycznych zespołów z subkultury (...) A.C. oraz z kręgu neonazistowskiego, jak również wyników analizy rozmów między oskarżonymi na komunikatorze G.-G., zeznań świadków towarzyszących oskarżonym i obserwujących ich zachowania. Sąd dysponował również opiniami biegłych z zakresu wiedzy o społeczeństwie, które dały jednoznaczną odpowiedź na to, że kolportowane przez oskarżonych ulotki i wlepki oraz organizowane koncerty miały postać publicznego propagowania totalitarnego ustroju państwa oraz nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych, po myśli art. 256 § 1 KK. W tym ostatnim wypadku ustalenia Sądu I instancji wspierały nie tylko wyjaśnieniami oskarżonych i zeznania świadków, lecz także nagranie jednego z koncertów.

W szczególności, na podstawie wyjaśnień oskarżonego T.M. (1) (k. (...), t. XLII) oraz zeznań świadków: M.P. (1) (k. (...), t. XI, (...), t. XLII) i dziewczyny T.Z.W. (k. (...), t. XI), a przede wszystkim na podstawie opinii biegłego socjologa D. L. (k. (...), t. III, (...), t. XL, (...), t. XLIII) Sąd Okręgowy we Wrocławiu odniósł się do działalności muzycznej oskarżonego T.M. (1), jako lidera i wokalisty złożonego w 2004 r. zespołu (...), niewątpliwie traktowanego przez osoby ze środowiska neonazistowskiego jako wyrażającego idee tego środowiska. Zgodnie z opinią biegłego D.L., zespół (...) wykonywał na koncertach i nagrywał poprzez wytwórnię płyt utwory z motywami charakterystycznymi dla muzyki identyfikowanej z neonazizmem. Świadczyły o tym wezwania do zjednoczenia, podjęcia walki z „systemem”, odrzucenia demokracji i politycznej poprawności, podpierane demagogicznym hasłem o wyższości „białej rasy”. Teksty utworów tchnęły nieustanną agitacją. Ambicją autora tekstów - T.M. (1) było „przebudzenie białego człowieka”, a także potrzeba zniszczenia istniejącego systemu, by na jego miejscu ustanowić nowy ład. Nadrzędnymi wartościami dla oskarżonego T.M. (1) są rasa, naród i krew. W treści utworów wykonywanych i nagrywanych przez zespół (...) pojawiały się określenia charakterystyczne dla pochwały nazizmu i symbole nazistowskie III Rzeszy Niemieckiej i hitlerizmu: „(...)”, „(...)”, „(...)”, „(...)” oraz charakterystyczne symbole współczesnego neonazizmu: „(...)” D.L.’a, symbol trupiej głowy zapożyczony z odznaki dywizji S.T., obecnie będący symbolem organizacji (...) i wezwania neonazistowskie: przepowiadające nadejście „rewolucji” i dokonanie „zemsty” na wrogu, wątki antychrześcijańskie - „obcej wiary”, „żydowskiej religii”.

Taki sam neonazistowski charakter miały trzy koncerty zorganizowane w okresie od 1 kwietnia 2006 r. do 3 sierpnia 2008 r. w D., na których publicznie propagowano faszystowski (nazistowski) i totalitarny ustrój państwa oraz nawoływano do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych. Sąd ustalił to w sposób nie budzący wątpliwości na podstawie wyjaśnień oskarżonych: K.S. (2) (k. (...), t. V), W.C. (k. (...), t. VI), F.P. (k. (...), t. XLII), M.R. (k. (...), t. XLII), K.S. (1) (k. (...), t. VII, (...), t. XLIV), T.M. (1) (k. (...), t. VIII) i P.Z. (1) (k. (...), t. VII) oraz nagrania z jednego z koncertów. Przekonujące były ustalenia, że w koncertach w D. uczestniczyli sympatycy ruchów narodowych z całego kraju, a na koncert mógł wejść każdy „kto nie wyglądał na oponenta tego środowiska”. W zaproszeniach zawarte były informacje o terminie koncertu, cenie biletu i zespołach, jednak nie wskazywano dokładnego miejsca koncertu i nie nagłaśniano ich nadmiernie. Zaproszenia rozsyłane pocztą elektroniczną i umieszczane na stronach internetowych o tematyce nacjonalistycznej. W trakcie koncertów sprzedawano płyty oraz odzież z tematyką narodową. Uczestnicy skandowali hasła „(...)!” „(...)!” „(...)!” „(...)!” hasła rasistowskie „(...)!”. Wywieszano także niemieckie nazistowskie flagi ze swastyką. Po koncertach P.Z. (1) opracowywał relacje z nich, które zamieszano m.in. na stronie internetowej (...).

Ponieważ osoby uczestniczące w koncertach, wykonawcy utworów muzycznych oraz właściciele lokali, gdzie je organizowano nie sprzeciwiali się symbolice, gestom i hasłom neonazistowskim, należało jednoznacznie uznać, że spodziewali się takiego przebiegu koncertów i go akceptowali. Mimo organizacji poszczególnych koncertów, to zarówno ich charakter, przebieg, jak i częstotliwość wskazywały - co słusznie podkreślił Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku - że organizowane były spontanicznie przez osoby prezentujące poglądy nacjonalistyczne. Chociaż niewątpliwie każdy z koncertów wymagał organizacji (zapewnienie lokalu, zaproszenie zespołów i zapewnienie im noclegu, sprzedaż biletów i obsługa baru), to jednak chęć udzielenia pomocy w zorganizowaniu koncertu nie wynikała z ram organizacji przestępczej, lecz z dobrowolnego zaangażowania poszczególnych osób mających pewne potrzebne możliwości. Dla przykładu, T.M. (1) zapraszał grupy muzyczne z zagranicy, to znał ich członków, inni w ramach koleżeńskej znajomości udostępniali lokal lub opracowywali afisz reklamujący koncert. Nie było osoby lub osób odpowiedzialnych za całokształt działań organizacyjnych i czuwających nad ich przebiegiem.

Na stronach 6-9 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. (...), t. XLIV akt sprawy) Sąd Okręgowy we Wrocławiu przeprowadził rekonstrukcję każdego z koncertów i opisał zaangażowanie i czynności oskarżonych, którym zarzucono popełnienie w związku z tymi koncertami przestępstw z art. 256 § 1 KK. Ta ocena Sądu Okręgowego jest pełna, jasna i przekonująca. Wbrew zarzutom zawartym w apelacjach obrońców oskarżonych, Sąd I instancji należycie wykazał zachowania poszczególnych oskarżonych i ich zaangażowanie w przestępczych działaniach.

Chociaż nie ma nagrań ze wszystkich koncertów, to jednak doświadczenie życiowe uczy, że skład wykonawców utworów muzycznych, a także oczekiwania i reakcje publiczności, nie pozostawiały wątpliwości co do charakteru wykonywanej muzyki. Była to niewątpliwie muzyka o symbolice i treściach neonazistowskich, propagująca system totalitarny państwa i nienawiść rasową, etniczną, wyznaniową i narodowościową. Takiej muzyki oczekiwali słuchacze i gdyby jej nie

otrzymali, to nie wywieszaliby flag ze swastykami, nie podnosiliby rąk do faszystowskich pozdrowień oraz nie wznosiliby zawołań „(...)!” „(...)”. Mając powyższe na uwadze, ustalenia faktyczne w tym zakresie poczynione przez Sąd I instancji są w pełni trafne.

Na podstawie ujawnionych przez Sąd Okręgowy opinii biegłych: T.S. (k. (...), t. VI akt Sądu Rejonowego dla (...) o sygn. V K - 2407/07) oraz G.S. (k. (...), t. I tych ze akt), a także doświadczenia życiowego i orzeczniczego, można jednoznacznie stwierdzić, że rozumienie symbolu swastyki, pozdrowień polegających na podnoszeniu wyprostowanej prawej ręki wraz z okrzykiem „(...)” od czasu zakończenia II W. Światowej w europejskiej kulturze jest jednoznacznie kojarzona z ideologią nazistowskich Niemiec.

Niewątpliwie zachowanie oskarżonych polegało na propagowaniu totalitarnego ustroju państwa. Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z 28 marca 2002 r., sygn. I KZP - 5/02 „propagowanie, w rozumieniu art. 256 KK, oznacza każde zachowanie polegające na prezentowaniu faszystowskiego lub innego totalitarnego ustroju państwa, w zamiarze przekonania do niego” (OSNKW rok 2002, nr 5-6, poz. 32). Należy przy tym podkreślić, że propagowanie w rozumieniu art. 256 § 1 KK może być kierowane zarówno do osób, które są już przekonane do negacji demokratycznego ustroju państwa i pochwalają ustrój totalitarny, gdyż w tym wypadku utwierdza te osoby w swoich poglądach, jak i do osób, które sprawcy chcą przekonać do swoich antydemokratycznych idei.

Działanie oskarżonych miało charakter publiczny nie tylko dlatego, że koncerty były otwarte dla nieograniczonego kręgu osób, które zapłaciły za bilet i których wygląd nie wzbudzał podejrzeń, że reprezentują poglądy przeciwne. Poza tym, na stronach internetowych reprezentujących poglądy neonazistowskie były zamieszczone informacje o czasie i miejscach tych koncertów, a po koncertach zamieszczane relacje z nich.

Należy także przyjąć za trafne, że oskarżeni nawoływali do nienawiści z powodów wymienionych w art. 256 KK. Chodziło bowiem o „tego typu wypowiedzi, które wzbudzają uczucia silnej niechęci, złości, braku akceptacji, wręcz wrogości do poszczególnych osób lub całych grup społecznych czy wyznaniowych bądź też z uwagi na formę wypowiedzi podtrzymują i nasilają takie negatywne nastawienia i podkreślają tym samym uprzywilejowanie, wyższość określonego narodu, grupy etnicznej, rasy lub wyznania” (postanowienie SN z 5.02.2007 r. IV KK - 406/06 - OSNwSK rok 2007/1/367).

Niewątpliwie rasistowski i ksenofobiczny charakter miały także opracowane przez oskarżonego M.R. na przełomie lat 2008 i 2009 wzory wlepek, w tym o treści: „(...)s”, „(...)”, „(...) (...)i!” „(...)”. Taki charakter miały także zamówione przez oskarżonego M.R. w styczniu 2009 r. za pośrednictwem strony internetowej „(...)” zamówił u M.D. w ilości 7.500 sztuk opracowane przez M.R. oraz F.P. wlepki o treści: „(...) (...)w”, „(...)s, (...)i!” z wizerunkiem m.in. J.S., W.J., „(...)i, (...) (...)i!” „(...)”, „(...) (...)a”, „(...)”, „(...)”. Niewątpliwie nawoływały one do nienawiści ze względów rasowych, narodowościowych i wyznaniowych.

Wskazane nalepki (wlepki) zawierały one typowe dla języka neonazistowskiego techniki kamuflażu treści kontrowersyjnych z moralnego i prawnego punktu widzenia oraz gry komunikacyjne oparte na zaprogramowanej niejasności przekazu, którego sens ma zostać bez trudu rozszyfrowany przez odbiorcę. Zawarte zaś w nich treści słowne i graficzne propagowały totalitarny ustrój państwa oraz wzywały do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych i wyznaniowych.

Sąd zasadnie Sąd Okręgowy we Wrocławiu uznał oskarżonych: F.P., W.C., P.G. (1), M.R., T.M. (1) i G.D. za winnych przypisanych im przestępstw z art. 256 § 1 KK. Rolę każdego z oskarżonych szczegółowo omówiono w zaskarżonym wyroku, w tym także co do sposobu kolportowania ulotek i nalepek. Odnosi się to również do roli oskarżonego G.D., bez którego zaangażowania i przewiezienia samochodem pozostałych sprawców, nie byłoby możliwe rozklejenie ulotek w którym czasie. Wykazał to w sposób przekonujący i pełny Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i nie ma potrzeby ponownie odnosić się do wiarygodności dowodów wskazujących na sprawstwo oskarżonego G.D. W szczególności, Sąd Okręgowy przekonująco wykazał, że z uwagi na porę nocną kolportowania ulotek, oddalone miejsca kolportażu, niemożność korzystania z komunikacji miejskiej w porze nocnej oraz potrzebę zachowania anonimowości przez sprawców i sprawnego przemieszczania się, niewiarygodna była wersja o tym, że oskarżony G.D. nie brał udziału w przestępstwie. Przeciwnie, okoliczności te, w połączeniu z doświadczeniem życiowym przemawiają za tym, że oskarżony ten rozwoził pozostałych sprawców swoim samochodem.

Jednocześnie należy zauważyć, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie był bezkrytyczny w rekonstrukcji ustaleń faktycznych, gdyż zakwestionował zarzut prokuratora, jakoby podczas koncertu w dniu 11 listopada 2008 r. w D. w klubie (...) położonym przy ul. (...) również prezentowane były treści neonazistowskie i dyskryminacyjne, połączone z propagowaniem nienawiści. Na podstawie wyjaśnień oskarżonych: K.S. (2) (k. (...), t. V), T.M. (1) (k. (...), t. VIII), F.P. (k. (...), t. XLII) i P.Z. (1) (k. (...), t. VII) oraz zeznań świadka M.P. (1) (k. (...), t. XI, (...), t. XLII) Sąd I instancji ustalił bowiem, że koncert organizowany był z okazji święta Dnia Niepodległości i poprzedzony marszem spod pomnika położonego w

obłębie ulic (...) w D. Na koncercie tym nie wywieszono już flag z symboliką nazistowską, nie wznoszono także pozdrowień i okrzyków nazistowskich.

Zasadne było zatem wyeliminowanie organizacji tego koncertu z opisu przestępstw przypisanych oskarżonym, co do których postawiono takie zarzuty. Kwestionując takie stanowisko w swojej apelacji, prokurator nie przedstawił jednak na poparcie swoich zarzutów żadnych argumentów natury dowodowej. Czyni to jego apelację w tej części za oczywiście bezzasadną.

Kwestia kar orzeczonych wobec oskarżonych

Orzeczone wobec wszystkich oskarżonych kary za przestępstwa z art. 256 § 1 KK oceniono nie tylko na tle apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych: W.C. i P.G. (1), lecz także na podstawie art. 447 § 1 KPK w odniesieniu do wszystkich oskarżonych.

W całości należy podzielić argumentację Sądu I instancji zawartą na stronach 55-57 uzasadnienia zaskarżonego wyroku (k. (...), t. XLIV) o powodach wymierzenia oskarżonym kar ograniczenia wolności, ocenie okoliczności przedmiotowych i podmiotowych przypisanych im przestępstw, warunków i właściwości osobistych oskarżonych, a także realizacji celów kary pokreślonych w art. 53 KK.

Orzeczone kary ograniczenia wolności były sprawiedliwe i spełniały wszelkie wymogi prewencji szczególnej i ogólnej, a także stopień winy i społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonych. Niewątpliwie rodzaj wymierzonych kar pozwoli w szerszej perspektywie ocenić zachowanie oskarżonych, w pożądanym sposób zapewni realizację ich aktywności społecznej i przyczyni się do większej refleksji na temat sensu pracy dla społeczeństwa. Kary te czynią także zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości przez przekonanie, że wobec uczestników subkultur należy sięgać do kar wolnościowych, aby ich wychować i kształtować w nich społecznie pożądane postawy.

Ponieważ wykonanie kary ograniczenia wolności wcale nie musi być związane z ciężką pracą fizyczną, nie jest zasadny zarzut apelacji oskarżonego G.D. w tym zakresie.

Orzeczenia o kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze oparto o przepisy art. 634 KPK i art. 635 KPK, art. 636 § 1 i 2 KPK w zw. z art. 633 KPK. biorąc przy tym pod uwagę stan majątkowy i osobisty oskarżonych i ich możliwości finansowe.

W zakresie nieuwzględnionej apelacji prokuratora, a zatem w 12/18 części koszty te obciążyły Skarb Państwa (w połowie całości kosztów postępowania odwoławczego oraz w połowie kosztów tego postępowania w odniesieniu do oskarżonych, którzy także złożyli środki odwoławcze), natomiast w pozostałej 6/18 części oskarżeni w częściach równych.

Należności przypadające na oskarżonych: F.P., W.C., G.D., M.R., T.M. (1) oraz P.G. (1) na rzecz Skarbu Państwa wyniosły po 181,10 (sto osiemdziesiąt jeden 10/100) złotych tytułem przypadających na nich kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym opłaty za drugą instancję, na co składało się: 1,10 zł z tytułu 1/18 ryczałtu za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu odwoławczym (§ 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym - Dz.U. z 2004 r. Nr 4, poz. 25) oraz 180 zł opłaty (art. 8 w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych - Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).